

İNSANİ YARDIM

Şubat - Mart - Nisan 2020 | SAYI 75

BİZİ BEKLEYENLER VAR

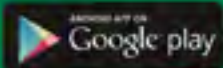
28 yıldır olduğu gibi, bu Ramazan'da da bizi bekleyenler var. Koronavirüs salgını sebebiyle yardımlarımızı Türkiye'ye yoğunlaştırdığımız bir dönemde, kriz bölgelerindeki ihtiyaç sahiplerine de ulaşmaya devam ediyoruz.

BAĞIŞ YAPMANIN EN KOLAY YOLU

Kriz bölgelerinden ve
ihtiyaç sahiplerinden haberdar olun.
Hızlı ve kolay bağış yapın.

İHH MOBİL

Editörden

Dünyayı saran Koronavirüs salgını, Türkiye’de de hayatı temelden etkilemeye devam ediyor. İzolasyon imkanı olanların evlerine çekildiği, geçici süre kapatılan işyerlerinin ve işsiz kalan çalışanların ne yapacağını bilmediği zor bir zaman aralığından geçiyoruz. Tedbirlerle salgın kontrol altına alınmaya çalışılıyor. İHH İnsani Yardım Vakfı bu süreçte yerinde önlemler aldı ve Şimdi Dayanışma Vakti yardım kampanyasını başlattı. İşsiz kalan emekçilerin, gündelik işlerde çalışıp bu süreçte parça iş yapamayan ihtiyaç sahiplerinin, salgından birinci derecede etkilenen ve etkin bir mücadele sürdüren sağlık çalışanlarının yanında olmaya devam ediyoruz. Bugünleri ancak birbirimize destek olarak aşabileceğimizi biliyoruz.

Salgının etkilerinin sürdüğü bir zamanda Ramazan ayına eriştik. Bu yıl geçen yıllardan farklı bir Ramazan geçiriyoruz, kriz bölgeleri haricindeki yardımlarımızın tamamını Türkiye’nin salgınla mücadelesine destek olmak için kullanıyoruz. Ramazan’da bizi bekleyenler olduğunu bildiğimiz kriz bölgelerindeki ihtiyaç sahiplerine zekat, fitre ve fidyelerinizi ulaştırmaya devam ediyoruz.

Bunların yanında *İnsani Yardım*’ın 75. sayısında, 2020’nin başında gerçekleşen Elazığ depreminde arama kurtarma çalışmalarına dahil olan gönüllülerimizin ve deprem bölgesine ulaştırdığımız yardımların hikayesini bulacaksınız. Suriye savaşının 10. yılına girdiği bu günlerde, Suriye için neler yaptığımızın bir dökümünü yapmak ve sizinle paylaşmak istedik.

İnsani Yardım, İHH’nın 3 ayda bir yayımlanan yayın organıdır.

İnsan Hak ve Hürriyetleri İnsani Yardım Vakfı adına sahibi *Au. Fehmi Yıldırım*

Genel Yayın Yönetmeni
Cüneyt Kılıç

Yayın Yönetmeni
Mustafa Olgun

Yayın Editörü
Abmet Fatih Madanoğlu

Fotoğraf Editörü
Burak Berberoğlu

Tasarım
Hüseyin Aydemir

İletişim
+90 212 631 2121
info@ihh.org.tr
www.ihh.org.tr

Adres
Büyük Karaman Caddesi
Taylasan Sokak No:3
Fatih / İstanbul

2020
Sayı: 75

Basım
Pelikan Basım

İçindekiler

12

16

36

4 Dünyadan Notlar

İsrail'in son saldırılarının Gazze'ye verdiği zarar 3.1 milyon dolar

6 Kalıcı Eser

Genç İHH'nın Nijer'deki projesi tamamlandı

8 Suriye

Suriye'deki çocuklara hediyeler ulaştırdık

12 Yemen

11 bin Yemenliye yardım ulaştırdık

16 Ramazan 2020

Bizi bekleyenler var

19 Ramazan 2019

2019 Ramazan çalışmalarımız

20 Oradaydık

53 yılı bir kenara koyan mültecilik

22 Seyahatname

Asya'nın uzak bir köşesinde sizi bekleyenler var

30 Koronavirüs

Türkiye Koronavirüs'le mücadele ediyor

36 Yetim

Yetimler desteğinizi bekliyor

38 Elazığ

Depreme hazırlığımız devam ediyor

44 Oradaydık

Elazığ depreminde üç gün

52
DER'A'DAN İDLİB'E
SURIYE'DE
10 YIL

58 Röportaj

"Suriye'de göçe zorlananlar bir muammaya doğru yola çıkıyor."
Erhan Yemelek
İHH Yönetim Kurulu Üyesi

64 Röportaj

"Uyuşturucuyla uzun vadeli mücadelemiz devam edecek."
Osman Atalay
İHH Mütevelli Heyeti Üyesi

72 İnceleme

Psikolojik Açıdan COVID-19'la Başa Çıkma Yöntemleri
A. Hümeysra Kutluoğlu Karayel

İsrail'in son saldırılarının Gazze'ye verdiği zarar 3.1 milyon dolar

Gazze'deki Bayındırlık ve İskan Bakanı Yardımcısı Naci Serhan, düzenlediği basın toplantısında "İsrail'in Gazze'ye yönelik son saldırısında tarım, ekonomi, sağlık, eğitim ve altyapı alanlarını kapsayan hasar yaklaşık 3,1 milyon dolar" dedi. Söz konusu saldırılarda Gazze'de yaklaşık 30 yapının tamamen, 500'ünün de kısmi olarak yıkıldığını belirten Serhan, İsrail'in bölgeye yönelik çeşitli saldırılarında Gazze'deki insani durumun daha da kötüleştiğini söyledi. Serhan, evini kaybeden her aileye bakanlık tarafından acil yardım kapsamında 1000 dolar verilmeye başlandığını ifade ederek, Filistin hükümeti, körfez ülkeleri ve uluslararası topluma İsrail'in son saldırısında etkilenen ailelere gerekli desteği sağlamaları çağrısında bulundu.

Afrika'da artan kuraklık hayvanları olumsuz etkiliyor

Zimbabve'de Hwange Ulusal Parkı'nda son günlerde yaşanan aşırı kuraklık çok sayıda hayvanı olumsuz etkiledi. Yetkililerin verdiği bilgiye göre kuraklık nedeniyle son iki ayda en az 200 fil yaşamını yitirirken ulusal parktaki hayvanların daha güvenli yerlere taşınması için devasa bir operasyon başlatılacağı duyuruldu.

Suriye'nin kuzeyinde insani kriz devam ediyor

Suriye'nin güncel insani durumu, savaşın başladığı 2011 yılından itibaren kaydedilen en kötü

seviyede. Aralık 2019 tarihinden itibaren Kuzeybatı Suriye'de 569.000 çocuk, 195.000 kadın olmak üzere yaklaşık 948.00 kişi yerinden edildi. Soğuk hava koşulları ve ekonomik zorluklarla mücadele etmek zorunda kalan 17.000 kişi açık havada, 163.000 kişi inşaat halindeki evlerde, 135.000 kişi ise çadırlarda yaşıyor.

Fransa'da Müslümanlara karşı ayrımcılık artıyor

Kamuoyu Araştırma Enstitüsü'nün (IFOP) anketine göre Fransa'daki Müslümanların yüzde 42'sinin hayatlarında en az bir kez ayrımcılığa maruz kaldığını belirtti. Ankete göre Müslümanlara en çok polis kontrollerinde, iş

Kenya'da doğal afetler hayatı olumsuz etkiliyor

Kenya resmi makamlarından yapılan açıklamaya göre ülkede son aylarda meydana gelen toprak kaymaları ve sel felaketi nedeniyle 100'den fazla insanın hayatını kaybettiği 350 bin insanın da yaşamının olumsuz etkilendiği bildirildi. Son belirlemelere göre yaşanan doğal afetlerden dolayı 32 yerleşim birimi olumsuz etkilenirken 16 bin evin hasar gördüğü ve 11 bin evcil hayvanın da telef olduğu bildirildi.

başvurularında ve ev kiralamak istediklerinde ayrımcılık yapıyor. Başörtülü kadınların yüzde 60'ı hayatlarında en az bir kez ayrımcılığa maruz kaldığını ifade ederken, bu oran başörtüsü kullanmayan Müslüman kadınlar da yüzde 44 olarak kaydedildi.

İnsan Hakları İzleme Örgütü, Mısır hapishanelerindeki işkenceyi raporladı

İnsan Hakları İzleme Örgütü (HRW), Mısır'da 2013 yılında gerçekleşen askeri darbeden bu yana hapse atılarak türlü işkencelere uğrayan mahkum çocuklara dikkat çeken "No one cared he was a child (Hiç kimse onun bir

çocuk olduğunu önemsemedi)" başlıklı bir rapor yayınladı. Yaşları 12 ila 17 arasında değişen çocukların tutuklanma, yargılanma ve hapisnede uğradıkları işkencelere yer verilen raporda, çocukların elektrik verme, stres pozisyonu, tehdit, suda boğma, Filistin askısı gibi birçok işkenceye maruz bırakıldığına ve uluslararası hukukun birçok yönüyle ihlal edildiğine dikkat çekiliyor. Raporda 2018 yılında tutuklanan çocukların da var olması darbeye Sisi rejiminin baskıcı politikalarını darbenin ilk yıllarındaki gibi sürdürdüğünü gözler önüne seriyor.

Bu sayfadaki bilgiler insamer.com adresinden alınmıştır.

Genç İHH'nın Nijer'deki projesi tamamlandı

Genç İHH'nın hayırsever gençlerin destekleriyle başlatmış olduğu Nijer'e 3 Eser Projesi tamamladı. Tamamlanan proje ile Nijer'de, Rezzan El-Neccar Sağlık Ocağı, Mus'ab Bin Umeyr İlkokulu ve Ömer Muhtar Camii hizmete açıldı.

Genç İHH Başkanı Abdullah Muhammet İslam, çalışmayı sahiplenerek 5 ay gibi kısa bir sürede tamamlanmasını sağlayan gençlere teşekkür etti.

Rezzan El-Neccar Sağlık Ocağı

Rezzan El-Neccar Sağlık Ocağı, başkent Niamey'e 150 kilometre uzaklıktaki Tillabery şehrinin Doundou Bongou Köyü'nde inşa edildi. Projede doğum odası, muayene odası, aşı odası, dinlenme odası, depo, mutfak, banyo, danışma odası, bekleme yeri ve tuvalet bulunuyor. Bölgede bu sağlık ocağı dışında doğum gerçekleştirilecek bir merkez bulunmaması projenin önemini artırıyor.

Ömer Muhtar Camii

Dounbou Bangou Köyü'ne Genç İHH'nın desteğiyle inşa edilen diğer bir eser de Ömer Muhtar Camii. Cami kültürü yaygınlaştırılarak, Nijer'de farklı kabileler arasındaki kardeşlik bağlarının güçlendirmesi ve Kur'an eğitimi verilecek mekanları yaygınlaşması amaçlanıyor.

Mus'ab Bin Umeyr İlkokulu

Mus'ab Bin Umeyr İlkokulu, başkent Niamey'e 25 kilometre uzaklıktaki Flankey Beri Köyü'nde inşa edildi. Proje ile birlikte maddi imkânsızlıklar nedeniyle gerekli eğitim alamayan Müslüman çocukların daha sağlıklı ve daha kaliteli eğitim alması hedefleniyor.

Suriye'deki çocuklara hediyeler ulaştırdık

Dünya Çocuk Hakları Günü vesilesiyle, Suriye'nin kuzeyinde yaşayan ve erken yaşta çalışmak zorunda kalan çocuklara çeşitli hediyeler ve kıyafetler ulaştırdık.

Hediye ulaştırdığımız çocuklardan 12 yaşındaki Ayşe Amudi, yıllardır çalışıyor ve günde ortalama 500 ile 1000 Suriye lirası kazanıyor. 5 kardeşine abisiyle birlikte bakıyor. İkisinin de tek geçim kaynağı çöp toplamak.

14 yaşındaki Mustafa'nın ise yaptığı el arabasıyla annesinin yaptığı tatlıları satmak. Böylece çadır kentte yaşayan ailesine maddi destek sağlıyor. Çalışıp kardeşlerine bakmak zorunda olan Mustafa'nın en büyük hayali diğer arkadaşları gibi okula gitmek.

İdlib'e 300 öğrenci kapasiteli yeni okul

İç savaşın devam ettiği İdlib kırsalındaki Babiska Kampı içerisinde yer alan bir bina, İHH İnsani Yardım Vakfı ve Fetih-Der tarafından bakım-onarım çalışması yapılarak okula dönüştürüldü. Kampta yaşayan 300 çocuğun eğitim göreceği, 9 derslikten oluşan Babiska Kampı Okulu düzenlenen törenle açıldı. Törene, okulun 1 yıllık yönetim masraflarını üstlenen Endonezya merkezli Golden Future Foundation temsilcileri, İHH İnsani Yardım Vakfı ile Fetih-Der yetkilileri ve öğrenciler katıldı.

Okulda görev yapacak 12 öğretmen, ilkokul ve ortaokul seviyesindeki 300 öğrenciye eğitim verecek.

Mültecilere soba yardımı

İdlib ve Halep kırsalındaki mülteci kamplarında yaşayan ailelere İHH İnsani Yardım Vakfı 5 bin adet soba ve 25 ton yakacak yardımı yaptı. Kış mevsimin Suriye'deki mülteci kamplarında zor şartlarda geçmesi sebebiyle, her kış belli aralıklarla kamplarda yaşayanların ısınma ihtiyaçları gideriliyor.

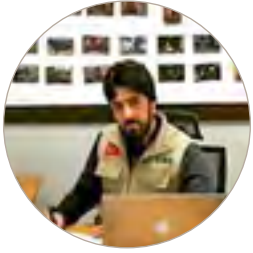

19 ilde öğrencilere kitap desteği

2019-2020 eğitim öğretim yılı başladıktan sonra, İHH İnsani Yardım Vakfı Anadolu'nun farklı illerindeki ortaokul öğrencilerine İngilizce, Almanca ve yardımcı kitaplar ile akıllı defter hediye etti. Arı Yayıncılık ve Yüksek Başarı Yayınları'nın desteğiyle gerçekleştirilen projede, Diyarbakır, Van, Mardin, Batman, Ağrı, Şırnak, Muş, Bitlis, Siirt, Kars, Hakkâri, Bingöl, Erzincan, Erzurum, Iğdır, Ardahan, Eskişehir, Balıkesir ve Zonguldak'ta 87 bin 869 kitap ve 57 bin 850 defter dağıtıldı, yaklaşık 50 bin öğrenci faydalandı.

KALICI ESER

Zafer Ersoy anısına cami

2016 yılında bir trafik kazasında hayatını kaybeden İHH Kilis Medya Sorumlusu Zafer Ersoy ve kendisinden bir yıl sonra vefat eden ağabeyi Ekrem Ersoy'un ismi, Ersoy ailesinin destekleriyle Benin'de inşa edilen camiye verildi.

Benin'in başkenti Sade şehrinin Fambali Köyü'nde açılan caminin açılış programına İHH Nijer Temsilcisi Sami Fadhel, İHH'nın ülkedeki partner kurum yetkilileri, Ersoy ailesi ve köy halkı katıldı. Ekrem-Zafer Ersoy Camii, bir ibadethane olmasıyla birlikte bölgede yaşayan insanlar için bir merkez olmak görevini de üstlenecek.

Sierra Leone'de yeni cami

Sierra Leone'nin başkenti Freetown'un Masantigi Köyü'nde Mehmet Ali Zeynep Mustafaoğlu Camii'nin açılışını gerçekleştirdik. 272 metrekairelik alana inşa edilen caminin avlusunda 1 su kuyusu da bulunuyor. Gerçekleştirilen projeden caminin inşa edildiği köyün yanı sıra civar köylerden yaklaşık 3 bin kişi faydalanabilecek.

Gazze'ye tekerlekli sandalyeleri teslim ettik

2006 yılından bu yana İsrail'in ablukası altında bulunan Gazze'de insani kriz devam ediyor. İHH İnsani Yardım Vakfı abluka altındaki yaşamı kolaylaştırmak için Filistinlilere tekerlekli sandalye, gıda, nakdi yardım ve sıcak yemek ulaştırdı.

400 Filistinli tekerlekli sandalyeye kavuşurken, gıda yardımlarından 196 aile faydalandı. Ayrıca evi yıkılmış olan ailelere kira desteği ve şehit ailelerine nakdi yardım ulaştırdık. Aynı zamanda, Mavi Marmara Şehitleri Aşevi'nden günlük 300 kişi yararlanıyor.

Lübnan'daki Filistinlilere yardım

Başta Ürdün ve Lübnan olmak üzere, dünyanın her yanına dağılmış durumdaki Filistinlilere kış yardımlarını ulaştırdık. Lübnan'ın Beyrut, Bekâ, Cebel Lübnan ve Kuzey Lübnan bölgelerinde yaşayan 15 bin Filistinli mülteci aile, mazot, battaniye, mutfak eşyaları, soba, tüp, kışlık çocuk kıyafeti, sıcak yemek, yatak ve gıda yardımından faydalandı.

11 bin Yemenliye yardım ulaştırdık

İHH İnsani Yardım Vakfı, insani krizin ölümcül boyutlara ulaştığı Yemen'de faaliyetlerini sürdürüyor. Son olarak İHH, Yemen'in Hadramevt, Marib ve Cevf bölgelerinde 10 bin 918 ihtiyaç sahibine insani yardım ulaştırdı.

4.500 kişi

Marib ve Taiz genelinde Dang Humması tehlikesine karşı ilaçlama yapıldı ve 4 bin 500 kişinin tedavisi için ilaç yardımında bulunuldu.

8 adet konteynır

Marib'de 2 bin 800 nüfuslu Külliyyetü'l-Müctema Kampı'na 8 adet çöp konteynırı dağıtımı yapıldı.

228 aile

Marib'de Cevf'ün-Nesim Kampı'nda 228 aileye ekmek dağıtımı yapıldı.

4.300 kişi

Hadramevt, Cevf ve Maribte yaşayan ihtiyaç sahibi 3 bin kişiye içerisinde un, şeker, pirinç, bakliyat, şeker ve sıvı yağ bulunan gıda kolisi kolisi ulaştırıldı. Aynı kampta ayrıca bin 300 kişiye içerisinde battaniye, mont ve çocuk elbisesi bulunan kış yardım paketi dağıtıldı.

750 kişi

Amran Sana ve Haccé bölgelerinde 750 kişiye kumanya paketi ulaştırıldı.

Siz de Yemen'e yardım ulaştırmak isterseniz

 YEMEN yazıp
3072'ye SMS göndererek
5 TL bağışlayabilirsiniz.

Bağış için

ihh.org.tr/bagis/yemen
adresini de kullanabilirsiniz.

20 bin sağlıkçıya hediye paketi ulaştırdık

Koronavirüs salgınıyla birlikte faaliyetlerini yurt içine yoğunlaştıran İHH İnsani Yardım Vakfı, salgın sürecinin ön saflarında mücadele eden sağlık çalışanlarının moral ve motivasyonlarını diri tutabilmek için de çalışmalar yapıyor.

İstanbul'un çeşitli bölgelerindeki 30 hastanede hizmet veren 20 bin sağlık personeline, içerisinde maske, eldiven, yüz koruyucu maske gibi salgınla mücadelede temel medikal ihtiyaçların da yer aldığı hediye paketleri ulaştırdı. Koronavirüs salgınında büyük risk altında olan ve salgının yavaşlatılması için özveriyle çalışan bütün sağlık çalışanlarının korunması salgının halk sağlığına etkileri açısından temel bir işlev görüyor.

Suriye'deki kamplarda Koronavirüs önlemi

Suriye'nin Türkiye sınırına yakın noktalarında kurulan kamplarda kalan siviller, İHH İnsani Yardım Vakfı ekiplerince sağlık taramasından geçirildi. Sivillere, hijyen kiti dağıtıldı.

Kamplardaki mevcut yaşam koşullarının Koronavirüs hastalığının yayılması için oldukça uygun bir ortam oluşturduğunu söyleyen, İHH Suriye Çalışmaları Medya Sorumlusu Selim Tosun, 30.000 kişiye hijyen kiti dağıtıldığını ve sağlık biriminden görevlilerin kamp ve yerleşim yerlerinde koronavirüs hakkında bilgilendirme çalışması yaptığını belirtti.

MÜLTECİLER

Edirne'deki mültecilere insani yardım

Mültecilerin Türkiye'den Avrupa'ya geçmek için Edirne'ye ulaşması, binlerce insanın zor günler geçirmesine sebep oldu. Sınır boyunca bekleyişe geçen mültecilere İHH İnsani Yardım Vakfı yardım ulaştırdı. Pazarkule Sınır Kapısı'nda ve Meriç Nehri kenarındaki sığınmacılara 44 bin kişiye çorba, 5 bin kişiye kumanya ve hijyen malzemesi dağıtıldı.

BİZİ BEKLEYENLER VAR

HEP BİRLİKTE RAMAZAN

Koronavirüs salgını, bu yılki Ramazan programımızı yeniden düzenlememize sebep oldu. Türkiye'deki ihtiyaç sahiplerine salgın döneminde ulaşmak için, Ramazan çalışmalarımızı öne aldık ve salgınla mücadelenin bir parçası haline getirdik. Ramazan'da ise Suriye, Yemen, Arakan gibi kriz bölgelerine yardım ulaştırmaya devam ediyoruz. Siz de zekatlarınızı, fitrelerinizi, kumanyalarınızı ve bayramlık hediyelerinizi bu iyilik kervanına katabilirsiniz.

Zekat

Daha yaşanılabilir bir dünya imkanı sunan zekat ve sadaka ibadeti, Müslümanların insanlık için açtığı iyilik kapısının anahtarı hükmünde. Bu anahtarla siz de hayrın kapısını aralayabiliriz.

İHH İnsani Yardım Vakfı'nın iyilik kervanı dünyanın farklı yerlerindeki mağdur ve muhtaç Müslümanlar için yola çıkıyor. Siz de zekatlarınızla bu iyilik kervanına katılın.

Kumanya

Bağışlarınızla ülkemiz ve dünyanın farklı yerlerindeki kriz bölgelerine ulaşacak kumanya paketleri, bir ailenin erzak ihtiyacını karşılayacak şekilde hazırlanıyor. Kumanyanın içeriği bölgenin ihtiyaç durumuna göre belirlenen temel gıda maddelerinden oluşuyor.

Fitre

Ramazan'da verilmesi emredilen fitrelerinizi İHH aracılığıyla ulaştırabilir, ihtiyaç sahiplerinin gündelik ihtiyaçlarını karşılamalarına yardımcı olabilirsiniz.

FITRE yazıp 4072'ye göndererek fitrenizi bağışlayabilirsiniz. 1 SMS (fitre) bedeli 27 TL'dir.

İftar

Yapacağınız yardımlarla ihtiyaç sahibi binlerce Suriyeli ve Filistinli mülteci kardeşimize iftarlık gıda malzemeleri ulaştırıyoruz.

Bir kişinin iftar bedeli 15 TL'dir. İFTAR yazıp 3072'ye göndererek 5 TL bağışlayabilirsiniz.

Bayramlık

Yetimler için yetimhaneler inşa ediyor, onların okul masraflarını karşılıyor ve onları bayramlarda yalnız bırakmıyoruz. Geçtiğimiz Ramazan Bayramı'nda 55 bin 615 yetim çocuğa bayramlık hediye ettik.

Siz de bu iyilikte yerinizi alabilir, 150 TL'lik bağışla bir yetimin bayram sevincine ortak olabilirsiniz.

2019 Ramazan çalışmalarımız

120
ülke ve bölgede

226.795 kumanya
paketi dağıtıldı.

1.213.131 kişi
bu kumanyalardan faydalandı.

221.692 kişi
kurulan sofralarda iftarını açtı.

60.810 kişi
zekat, fitre ve fidye aldı.

43 ülkede,
75.152 kişi
bayramlıklarına kavuştu.

2019 Ramazan yardımlarımızdan

1.570.785 kişi
faydalandı.

Burak Berberoğlu / Afganistan, 2019

53 yılı bir kenara koyan mültecilik

Mezar-ı Şerif'e bir saat uzaklıkta bulunan mülteci kampına kumanya dağıtımı için gitmiştik. Kamptaki bütün çadırlar birkaç parça odun ve brandadan oluşuyordu. İnsanlar toprağın üzerine serdikleri kilimlerde yatıyorlardı. Dağıtım esnasında fotoğraf çekiyordum. Kumanyasını almış çadırına doğru ilerleyen bir amcanın peşine takıldım. Çadırına vardı, kumanya kolisini yere bıraktı. Beni fark edince tebessüm etti. Halini hatrını sormak için yanına gittim. Selamlaşıp elini sıktım. Bana sarılıp ağlamaya başladı. Bir şeyler söyleyip hıçkırarak ağlıyordu. Ben de kendimi tutamadım. Belli ki söylemek istediği çok şey vardı. Muhabbet etmeye başladık, bana neler yaşadığını anlattı. 53 yıldır doğup büyüdüğü köyünde dedelerinden kalma tarlalara buğday ekerek geçimini sağlıyormuş. Ülkenin birçok yerinde devam eden iç savaş köylerini de etkilemiş ve orayı terk etmek zorunda kalmışlar. Muhammet Zahir amca, aylardır mülteci kampında derme çatma bir çadırda ve yalnız yaşıyor. Bir an onun yerine kendimi, babamı, ailemi koydum. Her şey ne kadar tahammül edilemez, ne kadar zor geliyordu. Oysa buradaki insanlar için de bir zamanlar öyleydi.

SEYAHATNAME

Yazı&Fotoğraf: Mustafa Olgun

Asya'nın uzak bir köşesinde sizi bekleyenler var

Uzun bir yolculuğun ardından Ramazan'ın ilk günü Tayland, Patani'ye ulaşmıştık. Şimdiye kadar en çok yorulduğum yolculuk, 3 farklı uçuş ve 5 saatlik karayolu sonunda toplam 22 saat sürmüştü. Bütün ekip daha program başlamadan bitkin düşmüştü. Otele ulaşınca odaya çıkıp uyumak için sabırsızlanıyordum. Lobide işlemlerin tamamlandığının söylenmesiyle artık kendimi atacak bir yatağa sahiptim. Yorgun olmama rağmen iki saat kadar uyumuş ve tekrar yola çıkmadan önce kalan vaktimi değerlendirmek istiyordum. Hemen hazırlanıp, otelin camından gördüğüm pazar yerlerini keşfetmeye çıktım. Dışarıya çıkmamla boğucu sıcak ve yoğun baharat kokusu Asya'nın uzak bir köşesinde olduğumu yüzüme vuruyordu. Etrafta koşturan çocuklar, dönüp tekrar bakan bakışlar ve korna sesleri...

Yolun hemen karşısındaki yemek tezgahlarındaki kalabalık, iftar vaktinin yaklaştığı habercisiydi. Noodle pişiren kadınlar hiç durmadan hazırladıkları siparişleri yumurta poşetlerine dolduruyorlardı. Nefes almayı güçleştiren yoğun nem ve kaynayan kazan işlerini oldukça zorlaştırıyordu. Bir yandan noodle hamurları yeteri kadar haşlanıyor diğer taraftan baharat ve soslarla harmanlanıp hızlıca paketler hazırlanıyordu. Siparişi hazırlananlar iftara yetişmek için yola çıkıyordu. Bir an etraflarında gezen yabancıya bakıyorlar ama işlerine devam etmeleri gerekiyordu. Gece tekrar buraya gelip bu lezzetli noodleleri denemeliyim diye düşünürken, rehberimiz Abdullatif bana sesleniyor ve artık yola çıkmamız gerektiğini söylüyordu.

Yolcularımda sürekli, Müslümanların azınlıkta yaşadığı bu uzak coğrafyalara İslam'ın nasıl ulaştığını anlamaya çalışıyorum. Bugün dahi saatlerce yol gittiğimiz ve hiç alışık olmadığımız bu topraklara İslam yüzlerce yıl önce ulaşmış. Oysa bu bölgelere fetihler yapılmamış. Bunun yerine bölgeye gelen alimler, tüccarlar yerli halkın İslam'la tanışmasına

vesile olmuş. Zaman içinde Müslümanların sayısı milyonları bulmuş. Kendi yönetimlerini kurmuşlar. Ancak Güney Asya'nın genelinde olduğu gibi sömürge güçleri bu topraklara ayak bastıkları günden sonra Müslümanlar için zorlu bir mücadele başlamış. Yüzyıllar boyunca varlık mücadelesi vermişler.

Bütün bu düşüncelerime cevaplar bulabilmek için rehberlerimize art arda sorular soruyordum. Abdullatif ise ayaklarını ön tarafa uzatmış, yan yatırdığı telefonundan önceki gece oynanan Barcelona maçını izliyordu. Sorulara dayanamayıp pes etmiş ve bütün sorularımı cevaplamıştı.

Ramazan'ın ilk iftarını yapacağımız Pulaukernga kasabasına ulaştığımızda önce ihtiyaç sahiplerine kumanya paketi dağıtmaya başlamıştık. Dağıtım sırasında Zübeyde nine dikkatimi çekmişti. Yanına gidip biraz sohbet edince 99 yaşında olduğunu öğrenmiştim. Aslında hayli dinç görünüyordu. Merak edip kumanya paketini nasıl taşıyacağını sorduğumda torunu ile buraya geldiğini, eşinin 30 sene önce vefat ettiğini ve uzun yıllardır çocuklarıyla yaşadığını anlatmıştı.

Zübeyde nineye eski Ramazanları özleyip özlemediğini sorduğumda ise artık Ramazan'ın daha iyi geçtiğini, bir arada olduklarını söylüyordu. Çocukluk ve gençlik yıllarında yaşadığı zulmü anlatıp "Bu güzel günler he-

pimiz için şükür sebebi” diye ekliyordu. Zübeyde nine aslında her Ramazan onları yalnız bırakmayan misafirlerini karşılamaya buraya gelirmiş. Bu yılda bizimle buluşmanın mutluluğu gözlerinden belli oluyordu. Akşam boyunca bize ve onlara yardım gönderen hayırseverler için dua etti.

Ezan vakti yaklaşıncaya yetimhanenin bahçesine kurulan iftar sofralarına oturduk. Ezanı beklerken yetim çocukların fotoğrafını çekip kaynaşmaya çalışıyordum. Onlar ise sofralarına misafir olan yabancıyı kaçamak bakışlarla takip ediyordu. Oldukça acıkmışım, acaba ne yiyecektik? İlk olarak humus dikkatimi çekmişti. Ardından sofraya gelen çorba ve tavuk ile birlikte Ortadoğu mutfağına geçiş yapmıştık. Merak edip bu yemekleri yapmayı nereden öğrendiklerini sorduğumda ise Türkiye, Mısır ve Suriye’de üniversite eğitimi almış birçok Patanili olduğunu öğreniyordum. Haliyle ilk gün bize alışık olduğumuz bir iftar sofrası ile karşılaşma yapmışlardı. İlk kez yurtdışında ve kalabalık bir iftar yapıyordum. Yemeğin ardından dönüş yoluna çıktığımızda bütün günün yorgunluğunu Zübeyde ninenin duaları sayesinde unutuyorduk.

Yolculuklardan önce gideceğim yerleri tahayyül etmeye çalışıyorum. Alışkanlıklar, ilginç yasaklar, günlük rutinler gibi birçok şeyi öğrenmek için araştırma yapıyorum. Yine de her yolculukta yeni öğrendiğim veya

beni şaşırtan şeyler oluyor. Patani’de bu yolculuklardan birisiydi. Tayland’ın güneyinde Müslümanların çoğunlukta yaşadığı bir bölge ve uzun yıllardır çeşitli zorluklarla mücadele etmişler. Çoğunluğu Budist bir ülkede azınlık olarak yaşamak zorundalar. Uzun yıllar boyunca Müslüman isimleri almaları, dini inançlarını yaşamaları engellenmiş. Ancak tüm zorluklarla bir yolunu bulup mücadele etmişler. Barış için bir yol açılıp Tayland hükümeti ile barış görüşmeleri başlayınca bölge halkı biraz olsun rahat etmiş.

Artık çatışmalar azalmış ve kontrol noktaları daha da esnemeye başlamıştı. Sokaklar oldukça hareketli, bir yabancı için güvenlik sorunu neredeyse yoktu. Beni ilk etkileyen şey, hayatın bu kadar hareketli ve normale dönmüş olması olmuştum. Kadınlar günlük hayatın içinde oldukça aktif. Her an karşıma motosikletiyle bir yere giden anneler ve çocukları, çevrede gezinen gençler çıkıyordu. Mescitler ve camiler Ramazan’da oldukça doluydu.

Otele dönüp biraz dinlendikten sonra tekrar dolaşmaya çıkıyorum. Aslında gece güvenliğinin nasıl olduğunu ve insanların sokaklarda olup olmadığını da merak ediyordum. Daha önce ziyaret ettiğim diğer Asya ülkelerinin aksine Myanmar’da akşam vakti sokakların bomboş kaldığına şahit olmuştum. Bu sefer durum farklıydı. Motosikletlerle grup oluşturan gençler yol boyunca sohbet ediyordu. İlginç bir etkinlik, cadde boyunca bir ileri bir geri gidip geliyor ve ara sıra hızlanıp yarışıyorlardı. İftar sofrası oldukça doyurucu olduğu için yemek yiyecek durumda değildim. Yine de sabah uğradığım tezgahların başındaydım ve waffle benzeri bir tatlı denemek istedim. İnce ve kuru bir hamuru vardı. Malzemeler ise bildiğimizden farklı değildi. Ramazan’ın ilk gününü oldukça yoğun ve unutamayacağım anılarla tamamlamıştım.

Devam eden günlerde farklı köylerde kumanya dağıtımını yaptık. Kimi zaman saatler-

ce yol gittikten sonra üç köylerdeki ihtiyaç sahiplerine ulaşabildik. Kimi zaman şehrin en fakir mahallelerine gidip hayırseverlerin emanetlerini teslim ettik. Her gün iftar vakti yaklaştıkça İHH İnsani Yardım Vakfı tarafından inşa edilen bir başka yetimhaneyi ziyaret edip bahçesinde hazırlanan iftar programlarına katıldık. Bu yetimhaneler Asya’nın uzak bir köşesine uzanmış hayır köprüleri olmuş. Onlarca yetim hem barınma hem de eğitimlerine devam etme imkanı bulmuş. Öğrenciler Türkiye’ye olan sevgilerini göstermek için okullarını ve yetimhanelerini ay yıldızlı bayraklarla süslemiş. Yolculuğumuz boyunca misafir olduğumuz herkes bizleri ağırlamak ve sevgilerini göstermek için elinden geleni yaptı.

Ayrıntı vakti geldiğinde son gün Cuma vakti Patani’nin en eski camilerinden olan Krue Se Camisi’ni ziyaret ettik. Cami Ortadoğu tarzında inşa edilmiş. 1578 yılında yapımına başlanan cami dönemin Patani Sultanı ve kardeşi arasında yaşanan güç mücadelesi sebebiyle yarım kalmış. Günümüzde hala tamamlanmayan cami aynı şekilde yapısını koruyor. Ayrıca cami

bölgedeki bağımsızlık hareketleri tekrar başladığında acı bir olaya tanıklık etmiş. 2004 yılında Tayland ordusu, polis karakollarına düzenlenen saldırı sonrasında 100 kişiyi yakalamak için operasyonlara başlamış. Krue Se Camisi ordu tarafından kuşatılmış ve içerideki 32 kişinin terörist olduğu iddia edilmiş. 8 saat süren çatışmanın ardından camideki herkes hayatını kaybetmiş. Küçük restorasyonlar geçiren cami de hala o günün izleri görülüyordu.

Dönüş yoluna koyulmanın vakti gelmişti. Heybemizde yetimlerin gülen yüzleri, tanışıp sohbet ettiğimiz ihtiyaç sahiplerinin dualarıyla yola çıktık.

SEYAHATNAME

Yazı&Fotoğraf: Serdar Gürçay

Uzaktaki ilk iftar sofrası

Yeni bir ülke göreceğim ve yeni insanlarla tanışacağım için heyecanlıydım. Yetimler için yanıma bir valiz oyuncak aldım. Bunları düşündükçe heyecandan uyuyamadım. Türkiye'nin farklı yerlerinden bir araya gelen beş kişilik ekiple, Ramazan'ın bereketini Moro'ya ulaştırmak için yola koyulduk. 12 saatlik uçak yolculuğunun ardından, akşam vakti Filipinler'in başkenti Manila'ya indik. Ertesi gün bir saatlik yolculuktan sonra ulaştık.

Bangsamoro, mücadele kelimesiyle özdeşleşmiş bir yer. Burada yaşayan Müslümanlar yüzyıllarca, önce İspanyolların, sonra da Amerikalıların sömürmesine karşı direnmişler. Bu mücadelede binlerce Müslüman katledilse de boyun eğmemiş. Ancak katliamlar sonucunda Müslümanlar azınlık durumuna düşmüş.

1946'da ABD sömürgesi, yönetimi Hristiyan Filipinler idaresine bırakınca Müslüman Moro halkı özgürlüğünü kaybetmiş. Tekrar bağımsızlığına kavuşmak isteyen Müslümanlar, müzakere yolunu kullansalar da sonuç alamamışlar. Ardından kendilerini hedef alan saldırılardan korunmak için

silahlı mücadeleye koyulmuşlar. Yaklaşık 40 yıl süren çatışmalarda yüz binden fazla insan ölmüş, 2 milyondan fazla kişi de yaşadığı yeri terk etmek zorunda kalmış. Müslümanların fedakarca mücadelesi sonucunda 2012'de Filipinler hükümetiyle barış görüşmeleri yapılmış. Referandum sonucunda 2016'da "Bangsamoro Özerk Bölgesi" kurulmuş.

Uzun yıllar süren mücadele, bölgenin kalkınmasını geciktirmiş. Savaş, geride binlerce yetim çocuk bırakmış. İHH İnsani Yardım Vakfı ise Moro'da hayırseverlerin, destekleriyle inşa ettiği yetimhanelerle korumasız kalan yetimlere sahip çıkıyor; eğitim, sağlık, gıda ve barınma ihtiyaçlarını karşılıyor. Biz de Moro'ya geldiğimiz ilk gün, Mavi Marmara şehidi Uğur Süleyman Söylemez'in adını taşıyan yetimhaneyi ziyaret ettik. Ramazan'da okullar tatil olduğu için, yetimlerin çoğu ailelerinin veya yakınlarının yanına gitmiş. Yine de yetimhanenin bahçesine girdiğimizde parkta oynayan, koşturan yaklaşık 20 kız çocuğunun neşeli sesleri bizi karşıladı. İHH'nın Moro Temsilcisi Ömer Kesmen-yetimlerin deyimiyle "Ömer Baba"- bizim

Türkiye’den onları ziyarete geldiğimizi anlattı. Biraz dinlendikten sonra yetimlere için getirdiğimiz hediyeleri dağıtmak için hazırlandık. Yetimler hediyeleri bileklikleri, kolyeleri deneyenler, balonları şişirip oynayanlar, ip atlayanlarla doldu bahçe. Biz de onlara dahil olduk, yaptığımız yarışmalarla sevincimizi paylaştık.

Ertesi gün Ramazan’ın ilk günüydü. Buraya geliş amacımız, özgürlükleri için yıllarca mücadele eden Moro halkına destek olmak ve Ramazan’ı rahat geçirmeleri için kumanya ulaştırmaktı. Merkezden 2-3 saat uzakdaki köylere giderek ihtiyaç sahiplerini ziyaret ettik.

Kumanya paketini alan, ilk iftar sofrasını hazırlamak için sevinçle evinin yolunu tutuyordu. Çoluk çocuk, genç yaşlı birçok kişi bizi karşılamak için köy meydanındaydı. Köyden ayrılmadan önce yaşlılarla görüşüyorduk. Hepsi, yıllardır onları yalnız bırakmadığımız için bize teşekkür ediyor, Türkiye’ye selam gönderiyordu. İHH, 20 yıldan fazladır Moro halkına destek oluyor, yetimlerini koruyor ve bölgenin kalkınması için çalışmalar yapıyor. Bu vesileyle Moro halkı ile Türkiye arasında güçlü bir kardeşlik bağı kurmuş.

Üç gün boyunca ihtiyaç sahibi 700 aile-

ye kumanya ulaştırdık, yetimleri her gün ziyaret ederek oyunlar oynadık, oyuncaklar ve bayramlık kıyafetler hediye ettik. Her gittiğimizde ayrılmak daha zor gelmeye başladı. En küçüklerinden biri 6 yaşındaki Esna’ydı. İlk gün bana o kadar uzaktı ki onunla tanışamamıştım bile. Ama her ziyaretimde daha çok yanıma gelmeye ve konuşmaya başladı. Hatta Moro’dan ayrılmadan önce bana yetimhaneyi gezdirdi. Birbirimizin dilini bilmesek de çok iyi anlaştık. Onu çevreme “en iyi arkadaşım” olarak anlatıyorum. Hediyeler arasında en çok balon köpüğünü sevdi. Onunla olduğum her

an etrafımda balonlar uçuyordu. Ve diğerleri; Almira, Nur, Gaiza, İnşara, Sara... Bu yetimhane, farklı sebeplerle yetim kalan 120 kız çocuğunun eğlenceli yuvası.

İlk iftarı yetimlerle birlikte yapmıştık. Bambaşka yerlerde yaşasak da bizi aynı sofranın etrafında bir araya getiren şey Ramazan’dı. Bereket mevsiminin ilk günlerini Türkiye’den binlerce kilometre uzakta, Morolu Müslümanlarla geçirmek çok güzeldi. Türkiye’ye dönerken, yetimler bizi uğurlamak için havalimanına geldi. Sanırım en çok onlar arkamızdan el sallarken üzüldüm.

Türkiye Koronavirüs'le mücadele ediyor

Son günlerde dünyayı etkisi altına alan bir salgın var. Hastalığa sebep olan virüs SARS-COV-2, hastalığın ismiyse Covid-19 ya da Koronavirüs hastalığı.

İlk kez 2019'un Aralık ayında Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıktı. 13 Ocak 2020'de ise tüm dünyayı etkisi altına alan yeni bir pandemik hastalık olarak tanımlandı. Koronavirüs hastalığı, grip, alerji ve bazı soğuk algınlığı türleri ile benzer belirtilere sahip.

Aylardır bütün dünyayı etkisi altına alan virüs, Türkiye'ye nispeten geç gelmiş olmasına rağmen etkisi devam ediyor. İlk olarak görüldüğü 11 Mart 2020 gününden bu yana, Türkiye'de Koronavirüs salgınına karşı tedbirler alınmaya devam ediyor. Virüs Türkiye'de saptanmadan önce önlemlerini almaya başlayan İHH İnsani Yardım Vakfı, Sağlık Bakanlığı'nın uyarıları doğrultusunda önlemlerini bir ileri seviyeye taşımaya devam ederek, bu zorlu süreci hem çalışanları hem de yardım ulaştıracağı insanlar için titizlikle yönetiyor.

Koronavirüs salgınından korunmak için 14 kural

Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca ovarak yıkayın.

Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranıza en az 3-4 adım mesafe koyun.

Öksürük ya da hapşırma sırasında ağız ve burnu tek kullanımlık mendille kapatın. Mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın.

Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçınınız.

Temiz olmayan ellerinizle gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın.

Yapmayı planladığınız yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin.

Yurt dışından dönüşte ilk 14 günü evde geçirin.

Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın.

Kıyafetlerinizi 60-90 derecede normal deterjanla yıkayın.

Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi sık kullandığınız yüzeyleri su ve deterjanla her gün temizleyin.

Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa yaşlılar ve kronik hastalığı olanlarla temas etmeyin, maske takmadan dışarı çıkmayın.

Havlu gibi kişisel eşyalarınızı ortak kullanmayın.

Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin ve uyku düzeninize dikkat edin.

Düşmeyen ateş, öksürük ve nefes darlığınız varsa maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun.

Koronavirüs salgınıyla mücadelede neler yapıyoruz?

Koronavirüs hastalığının risk grubunda yer alan kronik hasta, yaşlı ve ihtiyaç sahiplerine yardım ulaştırıyoruz. Valilikler bünyesinde oluşturulan Vefa Sosyal Destek Grupları ile koordineli bir şekilde yaptığımız çalışmalara, Ramazan programımızı yeniden düzenleyerek yön verdik. Bu yılki Ramazan çalışmalarımızı sadece Suriye, Yemen, Arakan gibi kriz bölgelerinde gerçekleştiriyoruz. Türkiye için yapacağımız Ramazan çalışmalarını ise öne alarak Koronavirüs salgınıyla mücadelenin bir parçası haline getirdik.

10 milyon TL nakdi yardımı yetim aileleri öncelikli olmak üzere ihtiyaç sahibi ailelere dağıtıyoruz. İlk etapta evde bakıma muhtaç, yaşlı ve kronik hastalığı olan vatandaşlarımıza 87.833 bin gıda kolisini hazırladık ve dağıttık. 10.486 hijyen paketini ihtiyaç sahibi ailelere ulaştırdık.

Koronavirüs salgınına karşı Türkiye'de ve İHH'da alınan önlemler

24 Ocak 2020 / Çin'den Türkiye'ye gelen yolcular için termal kamera taraması yapılmaya başlandı.

3 Şubat 2020 / Çin ile yapılan uçuşlar durduruldu.

6 Şubat 2020 / Yurtdışından gelen bütün yolcular için termal kamera taraması yapılmaya başlandı.

10 Mart 2020 / Koronavirüs hastalığının Türkiye'den önce Suriye'de görülmesi sebebiyle İHH İnsani Yardım Vakfı personelinin Suriye'ye geçişini kısıtladı.

11 Mart 2020 / Türkiye'de ilk Koronavirüs hastalığı vakası görüldü.

12 Mart 2020 / İlkokul, ortaokul ve liselerde bir hafta, üniversitelerde üç hafta eğitime ara verildi.

13 Mart 2020 / Bu tarih itibarıyla yurt dışından Türkiye'ye dönen İHH İnsani Yardım Vakfı personelleri, kendilerini 14 gün karantinaya almaları için idari izinli sayıldı.

15 Mart 2020 / Umreden gelen 10.330 kişi karantinaya alındı.

16 Mart 2020 / İHH İnsani Yardım Vakfı, personelinin home office sistemine geçmesine karar verdi. Bununla birlikte, saha ekiplerinin gerekli tedbirler ve hijyen önlemleri alınarak görevlerini yapmaya devam etmesi kararlaştırıldı.

17 Mart 2020 / Türkiye'de Koronavirüs hastalığı sebebiyle ilk ölüm gerçekleşti. Geçici süreyle Avrupa'ya giden 3.614 kişi Türkiye'ye getirilerek karantinaya alındı.

18 Mart 2020 / Cumhurbaşkanı, Koronavirüs salgınının etkilerini azaltmak için maddi kaynak paketini devreye soktuklarını açıkladı.

19 Mart 2020 / Diyanet İşleri Başkanlığı cuma namazlarının kılınmayacağını, cuma günleri ve kandil gecelerinde camilerin kapalı olacağını ve sela okunmayacağını açıkladı.

21 Mart 2020 / 65 yaş ve üzeri vatandaşlara sokağa çıkma yasağı getirildi. Sosyal yardımlardan yararlanan ailelere 1000'er lira nakdi yardım yapılacağı duyuruldu.

27 Mart 2020 / İHH İnsani Yardım Vakfı, Koronavirüs salgını sebebiyle işsiz kalan emekçilerin, çalışanların ve tüm Türkiye'deki ihtiyaç sahipleri için Şimdi Dayanışma Vakti kampanyasını başlattı. İHH Genel Başkanı Bülent Yıldırım, ilk etapta 10 milyon TL nakdi yardım ve 100 bin aileye kumanya ile 10 bin hijyen paketini ihtiyaç sahiplerine ulaştıracaklarını söyledi. İHH, ilk hedeflediği yardım miktarını ihtiyaç sahiplerine ulaştırdı. Yardımlarına devam ediyor.

İHH, Koronavirüs salgınının başlangıcından bugüne kadar,

10 Mayıs 2020 tarihine kadar yapılan yardımları kapsamaktadır.

Osman Erdi Yiğitoğlu / Türkiye, 2020

Hatırlanmanın mutluluğu

Çalıştığım iletişim merkezi her gün olduğu gibi hareketli. Arkadaşıma yapılması gereken işleri anlatıyorum. Bugün farklı bir gün olacak, bunu hissediyoruz. Koronavirüsü ilk duyduğumda pek ciddiye almadığım ama vakıf tedbirlerini haftalar öncesinden almaya başlayınca işlerin ciddiyetini anladığım aklıma geliyor.

Hep birlikte telefonun başına geçiyoruz. Amacımız, büyük bir titizlikle çalışarak belirlediğimiz yaşlı, kronik hasta ve ihtiyaç sahiplerini tek tek arayıp hal hatır sormak, ihtiyaçlarını gidermek ve en önemlisi; unutulmadıklarını hatırlatmak.

Beni en çok edilen dualar sevindiriyor. Kimi sadece hatırlanmanın verdiği mutlulukla teşekkür ederken kimisi de gözyaşını tutamıyor. "Allah razı olsun, beni çok şaşırttınız. Sürekli yardım yaptığım kurumun beni aramasından çok mutlu oldum" diyor Malatyalı Hüseyin amca. Leyla teyze ilk anda durumu tam kavrayamıyor ama kimin aradığını ve aranma sebebini anlayınca gözyaşına hakim olamıyor. Aynı duyguları Fadime teyze, Ahmet amca ya da kronik hasta Fatih bey de yaşıyor. Hepsinde unutulmadığını ve birilerinin onların yanında olduğunu bilmenin mutluluğu var.

Uzun ve yorucu bir günün ardından eve gitme vakti geliyor. Her zaman ihtiyaç sahipleri için hazır olduğumuz ve unutulmadıklarını hatırlattığımız için mutlu oluyorum. Bununla birlikte, çok yoğun ve fedakar bir şekilde çalışan arkadaşlarımın çalışmasına şahit oluyorum. Bu zorlu süreci atlatacağımız umuduyla eve doğru yola koyuluyorum.

Yetimler desteğinizi bekliyor

Ailelerini kaybeden, sahipsiz ve korumasız kalan yetimlerin çoğu İslam coğrafyası üzerinde bulunuyor. İnsan kaçakçılığı, çocuk askerliği, çocuk işçiliği, organ mafyası, madde bağımlılığı, suç örgütleri, insan ticareti ve dilenci şebekeleri bu korumasız çocukların karşılaşılabileceği tehditlerden bazıları.

İHH İnsani Yardım Vakfı, sizlerin desteğiyle onlarca ülkede yüz binlerce yetime sahip çıkıyor. Büyüyüp kendi ayakları üzerinde duruncaya kadar yetimlere daima destek olmak; barınmadan sağlığa, eğitimden gıdaya her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için çaballıyor. İstiyoruz ki yetimler kendi topraklarında, kültürlerinden kopmadan, yakınlarının yanında kimseye muhtaç olmadan yaşasınlar.

Yetim Sponsorluk Sistemi ile 52 ülkede ve Türkiye’de 76 şehirde bulunan 95 bini aşkın yetim çocuğun her ay düzenli bakımını üstleniyor; eğitim, sağlık, gıda, barınma gibi konularda onlara destek veriyoruz. Yetim Sponsorluk Sistemi’yle bir kişi, aile, kurum, arkadaş grubu, sınıf veya okul bir yetime sponsor olabiliyor.

Aylık 125 lira bağışlayarak siz de bir yetime sponsor olabilir, onun eğitim, sağlık, gıda, kıyafet ve barınma ihtiyaçlarına önemli bir katkı sağlayabilirsiniz.

ihh.org.tr/yetim

DEPREME

HAZIRLIĞIMIZ DEVAM EDİYOR

17 Ağustos 1999'da Gölcük'te gerçekleşen 7.4 büyüklüğündeki deprem, sadece merkez üssünü değil bütün Türkiye'yi etkilemişti. Ekonomik krizle iç içe geçmiş günlerin üstüne, deprem sonrası yetersiz kalan acil yardım çalışmalarının topluma verdiği güvensizlik, yıllara yayılan ekonomik ve politik değişimleri de tetikledi. O günden bu yana, 99 depreminin gerçekleştiği fay hattında bir kırılma olacağı, büyük bir depremin İstanbul'u vuracağı konuşuluyor ve bekleniyor. Bina güvenliğinden deprem anında yapılması gerekenlere kadar uzanan bir yelpazede depremi konuşmamız gerekiyor. Bunun devamı olarak gerekli olan önlemlerin alınması ve periyodik eğitimlerin yapılması da olması gerekenler arasında.

24 Eylül 2019 ve 26 Eylül 2019 tarihlerinde, Silivri açıklarında meydana gelen 4.7 ve 5.8 büyüklüklerindeki depremler, son olarak da 24 Ocak 2020 tarihinde Elazığ'da meydana gelen 6.8 büyüklüğündeki deprem gündemimizi yeniden Türkiye'deki deprem kuşağına ve arama kurtarma kapasitemize çevirdi. Elazığ'da gerçekleşen ve Malatya'yı da etkileyen depremin ardından İHH Genel Merkezi'nde kurulan Afet Yönetim Masası'ndan yürütülen süreçte, deprem bölgesine ilk etapta 244 arama kurtarma çalışanı ulaştı. Daha sonra yapılan takviyelerle birlikte bu sayı 314'e ulaştı. Deprem tarihinden 6 Şubat 2020'ye kadar toplam 30 TIR acil yardım malzemesi deprem bölgesine ulaştırdık, 2 TIR mobil aşevimiz ilk günden itibaren sıcak yemek dağıtımı yaptı.

520 Görevli ile Elazığ ve Malatya'daydık

- **314** arama kurtarma görevlisi
- **1** arama kurtarma köpeği
- **117** lojistik ve kamp yönetimi görevlisi
- **28** kadın kolları görevlisi
- **13** psikososyal destek görevlisi
- **9** koordinasyon görevlisi
- **39** aşevi görevlisi

6 Şubat 2020'ye Kadar 30 TIR Yardım Ulaştırdık

- **159.500** kg gıda ürünü
- **61.450** kişilik sıcak yemek
- **12.874** bebek bezi ve hijyen malzemesi
- **6.606** giyim malzemesi ve battaniye
- **1.200** çadır kurulum desteği
- **20.150** kilogram odun
- **1.309** ısıtıcı ve ekipmanı

İHH ARAMA KURTARMA

İHH İnsani Yardım Vakfı Arama Kurtarma Birimi, acil durumlara ve doğal afetlere müdahale edebilecek yetkinliğe sahip arama kurtarma ekiplerinden oluşuyor. Birçok eğitimden geçen arama kurtarma ekiplerimiz, göçükte, su altında ve yangında arama kurtarmayla birlikte ilk yardım faaliyeti de yapabiliyor. İletişimin çöktüğü, telefon ve internet şebekelerinin çalışmadığı afet durumlarında kullanılmak üzere telsiz eğitimleri alan ekipler, telsiz istasyonu kurma ve afet durumları için iletişim ağı oluşturma konularında da yetkinler.

Bursa'da bulunan Marmara Afet Koordinasyon Merkezi (AKOM) ve 2.000'e yakın eğitilmiş çalışan ve gönüllüsüyle İHH Arama Kurtarma, Türkiye'nin 55 il ve ilçesinde olası afetlere etkin ve hızlı müdahale edebilmek için çalışmalarına devam ediyor.

Ahmet Fatih Madanoğlu / Elazığ, 2020

Elazığ depreminde üç gün

1. GÜN / 24–25 Ocak (Cuma - Cumartesi)

Saat 20.55: Göçü yerinde izlemek için gittiğim Suriye'den henüz dönmüş, dinlenmeyi planlıyordum. Fakat bir anda oturduğum yer sallanmaya başladı. Deprem oluyordu. Elazığ'da büyük bir depremin meydana geldiğini daha sonra öğrendim.

Saat 23.00: Hazırlanıp İHH Reyhanlı Lojistik Merkezi'ne indim. Ekipler mobil aşevini, battaniye ve çadır yüklü yardım turlarını hazırlamıştı bile. Bu kadar hızlı hareket kabiliyetine sahip oldukları için mutlu oldum. Bir taraftan acil yardım çalışmaları yapılırken diğer taraftan da İHH Arama Kurtarma ekiplerinin çoktan bölgeye ulaştığı haberi geliyordu.

Saat 01.00: Reyhanlı Lojistik Merkezi'nden hareket eden tirlardan birine atladım. Şu an bölgeye yardım ulaştırmaya gidiyorum. Şoför yolculuğun 7–8 saat süreceğini söylüyor. Önümüzde mobil aşevi var. Deprem mağdurlarına umut olacak. Sıcak yemek yiyebilecekler. Bizim yükümüz ise çadır ve battaniye. Hava çok soğuk. Bir an önce bölgeye ulaşmalıyız. Bunun için var gücümüzle uğraşıyoruz.

Saat 08.40: Hala yoldayız. Hava çok soğuk ve uykusuzum. Suriye'den gelmeli 3–4 saat olmamıştı ki yola düştük. Fakat bir an önce Elazığ'a varmalıyız. Bir saatlik yolumuz kaldı. Bölgede yiyeceğe ihtiyaç var. Aşevi ve gıda dolu yardım turları bu ihtiyacı giderecek.

Saat 10.00: Elazığ'a vardık. Arama kurtarma ekibi ile buluştuk. Tirlarla getirdiğimiz acil yaşam malzemelerini boşaltıyoruz; bunların içinde bakliyat, içecek, çadır ve battaniye gibi malzemeler var. Birazdan aşevinin oraya geçeceğiz. Yemek yapımına başlanıyor. Yolda depremlerde Birsan Abla ile karşılaştım. Eve giremediğini söyledi. Korkuyormuş. İnsanlar korkudan arabalarda bekliyor.

Saat 11.30: Sürsürü'de bulunan enkaza geldim. İki bina çökmüş. İçeride onlarca kişi olduğu söyleniyor. Zor bir enkaz olduğunu AFAD'dan bir görevli ile konuştuktan sonra öğrendim. Görevli: "Zor bir enkaz çünkü bir bina diğerinin üzerine yıkılmış. Bunun için kademe kademe çalışılıyor. Eğer böyle yapılmazsa enkaz, arama kurtarma ekiplerinin üzerine çökebilir." dedi. Bundan dolayı çalışmalar ağır ilerliyor. Bir tarafta arama kurtarma çalışmaları devam ederken diğer tarafta da çadır kurulumu yapılıyor.

Saat 11.57: Enkazda ses dinleme yapılıyor. Çevredeki insanlar uzaklaştırıldı. Sessizlik lazım. Yaklaşık bir saattir “sesimi duyan var mı?” diye arama yapılıyor. Ama maalesef sonuç pek umut verici değil.

Saat 14.11: Depremzedelere kapılarını açmış bir otelin içerisindeyim. Kimisi evinden çıkarken beraberinde hiçbir şey alamamış, kimisi muhabbet kuşlarını geride bırakmak istememiş. Ortamda dikkat çeken bir şey var: Telefon. Herkes sevdikleri ile konuşuyor. Teyzenin birine kulak veriyorum: “Yok yok, iyiyim. Fatih işe gitti. Gelini, babasının yanına gönderdik. İyiyim, iyiyim çok şükür. Hadi Allah’a emanet ol. Aradığın için teşekkür ederim.”

Saat 17.46: Çalışmalar devam ediyor. Bugün iki kişi canlı olarak çıkarıldı. Şükrediyoruz. Enkazdan çıkan malzemeler bir köşeye yığılıyor. Burada evi olan sakinlerden biri eşyaları karıştırdı ve deri montunu buldu. “Bütün eşyalar benim ama şimdilik sadece deri montumu alsam yeter. Rüyasını gördüm bu depremin iki gün önce. Oğlumun yanında kalıyorum yoksa ben de enkaz altında kalabilirdim” diyor Cavit Abi.

Saat 18.00: Sabahtan bu yana enkazın etrafında dolaşan siyah bereli 45 yaşlarında biri dikkatimi çekti. Yanına gittim. Sesi kısıldığı için duymakta zorlanıyorum. Turgut Abi. Deprem olurken namaz kılıyormuş. Kapıyı zorlayarak açmış. Kendisi dışarı çıkabilmiş. İçeride hanımı ve beşinci sınıfa giden oğlu kalmış. Umudu hala var. Çıkarılmalarını bekliyor. Çalışmalar devam ediyor. Depremin üzerinden 21 saat geçti.

Bugün depremin ilk günü. Herkes elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırken depremzedeler de olayın etkisinden kurtulmaya çalışıyor. Sahada AFAD, Kızılay, UMKE, İHH gibi kurumlar koordineli olarak çalışıyor. Bazı bölgelere çadır kurulumları tamamlandı. Aşevleri çalışmaya devam ediyor. Devlet ve sivil toplum kuruluşları canhıraş bir şekilde halkın yarasını sarmaya çalışıyor. Bölgede sessiz bekleyiş de sürüyor. Bu bir sessiz bekleyiş çünkü enkaz altından gelebilecek cılız bir ses dahi duyulmaya çalışılıyor.

2. GÜN / 26 Ocak (Pazar)

Sabah 9.20: Tekrar enkaza gidiyoruz. Arabada arama kurtarma ekibinden 20 kişi var. Birbirlerine serzenişte bulunuyorlar. Konu sosyal medyada yapılan algılar. Hikmet Abi: “Enkazın üzerindeyim, aşağı insem vakit kaybedeceğim. Simit istiyorum. Oraya bir şeyler yemek için gelmişim gibi fotoğraf görüyorum. İnsanlar hakikati bilmeden kötü şeyler söylüyor. Ben öğretmenim ve gönüllü olarak yapıyorum bu işi. Ama söylenenler beni üzüyor” diyor.

Saat 10.43: 30 yaşlarında bir genç geldi ve annesinin içeride olduğunu söyledi. Yetkililere haber verdim. Çalışma bir dakika boyunca durdu. Enkaz altındaki annesinin telefonunun ilk gün çalışmadığını fakat şu an çalıştığını söyledi. Dinledik fakat telefon sesini duyamadık. Onu teselli etmeye çalışıyorum.

Saat 12.53: Arama kurtarma çalışmaları büyük oranda tamamlandı. Takriben yarına kadar hepsi bitmiş olur. Turgut Abi dün bu yana enkazdan çıkacak eşi ve oğlunu beklemeye devam ediyor. İçeriden canlı çıkmaları herkesin en çok umduğu şey.

Saat 17.03: Turgut Abi'nin bekleyişi biraz önce son buldu. Umutla beklediği haber gelmedi. Eşi ve beşinci sınıfa giden oğlu Ömer rahmetli oldu. Geride kendisi ve bir kızı kaldı.

İkinci gün de bu şekilde son buldu. Çalışmalar sabaha kadar nöbetleşe bir şekilde devam ediyor.

3. GÜN / 27 Ocak (Pazartesi)

Saat 5.00: Dinlenmeye çekileli 3-4 saat olmuştu ki çadır kurumu için desteğe ihtiyaç olduğu haberi geldi. Ekipler halinde bölgelere dağıldık. Ben ve beş arkadaş merkezden uzak mahallelerden birine gittik. Alana gittiğimde arabalarda ya da camide yatan insanlarla karşılaştım. AFAD'ın ulaştırdığı yaklaşık on adet çadırın kurulumuna başladık.

Saat 9.00: Çekiç sesleri ve halkın meraklı bakışları arasında çadır kurulumuna devam ediyoruz. Hava çok soğuk olduğu için toprak sertleşmiş. Elimdeki çekiçle çadırı yere sabitlemeye çalışıyorum fakat çok zorlanıyorum. Desteğe ihtiyacımız var. Halk hemen yardıma koşuyor.

Nihayet çadırların çoğu tamamlandı. Onlarca bölgede ise kurulumlar devam ediyor. Çadırla birlikte battaniye, ısıtıcı, yiyecek ve orada kalacak ailenin durumuna göre acil yaşam malzemeleri de tedarik ediliyor.

Saat 15.18: Arama kurtarma çalışmalarının üçüncü gününde Süsrü'deki enkazda kalan son kişiye de ulaşıldığı haberi geldi. Maalesef, hayatta değil.

Saat 18.00: Bölgelerde çadır kurma işlemleri devam ederken aşevi ve gezici ekipler halka yiyecek ulaştırıyor. İHH'nın kurduğu aşevinde günde 3 bin depremzedeye sıcak yemek pişiriliyor. Genç İHH ekipleri depremde etkilenen çocuklarla oyunlar oynayıp psikososyal destek sağlıyor.

Saat 21.00: AFAD ile koordineli bir şekilde çalışmalarına devam eden İHH ekipleri, şimdiye kadar 579 çadır kurdu. Onlarca aile bu çadırlara yerleştirildi. İşlemler sabaha kadar devam edecek.

Üçüncü gün de bu şekilde sona eriyor. Arama kurtarma çalışmaları son buldu fakat halkın yaralarını sarmaya devam ediyoruz. Bu kadar hızlı aksiyon alabilen devlet ve sivil toplum kuruluşları herkesin takdirini kazandı bile. Dakikalar içinde bölgeye ulaşılar. İHH da aşevleri, 500'den fazla arama kurtarma görevlisi ve gönüllüsü, yardım TIRları, çadırlar, battaniyeler, bebek bezleri ve mamalarla bölgeye destekte bulundu. AFAD ile koordineli olarak çalışmalarını yönetti ve yönetmeye devam ediyor. Halkın yaralarını sarmak için burada bekleyecekler, yanlarında olacaklar.

Depremden etkilenen Süryani Kilisesi'ne yardım

Elazığ ve Malatya'daki depremin ardından bölgeye ulaşan arama kurtarma ekiplerimiz, 314 kişilik ekibiyle arama kurtarma çalışmalarında yer aldıktan sonra yardımları da depremzedelere ulaştırdı. AFAD'ın koordinasyonu ile, depremden dolayı ağır hasar alan 200 yıllık Süryani Kadim Kilisesi'ne çadır, gıda, elektrikli ısıtıcı ile bataniye ulaştırdık ve kilisenin bahçesine çadır kurduk.

“Bize ulaşan ilk sizler oldunuz”

Süryani Kadim Kilisesi Ruhani Rahibi Muşe Dağ, deprem gecesi kilisede oturuyorlarken sallantıyı hissettiklerini anlattı. Deprem uzun sürmemesi nedeniyle kiliselerinin depreme dayanabildiğini aktaran Rahip Dağ, depremin ardından geri dönüp kendilerine ve insanlara merhamet edilmesi için dua ettiklerini söyledi. Kilisede derin çatlaklar oluştuğunu söyleyen Dağ, iki aileden müteşekkil küçük bir cemaat olduklarını ve ihtiyaçlarını çevredekilerine ilettiklerinden sonra onlara ilk dönüş yapanın İHH İnsani Yardım Vakfı olduğunu belirtti.

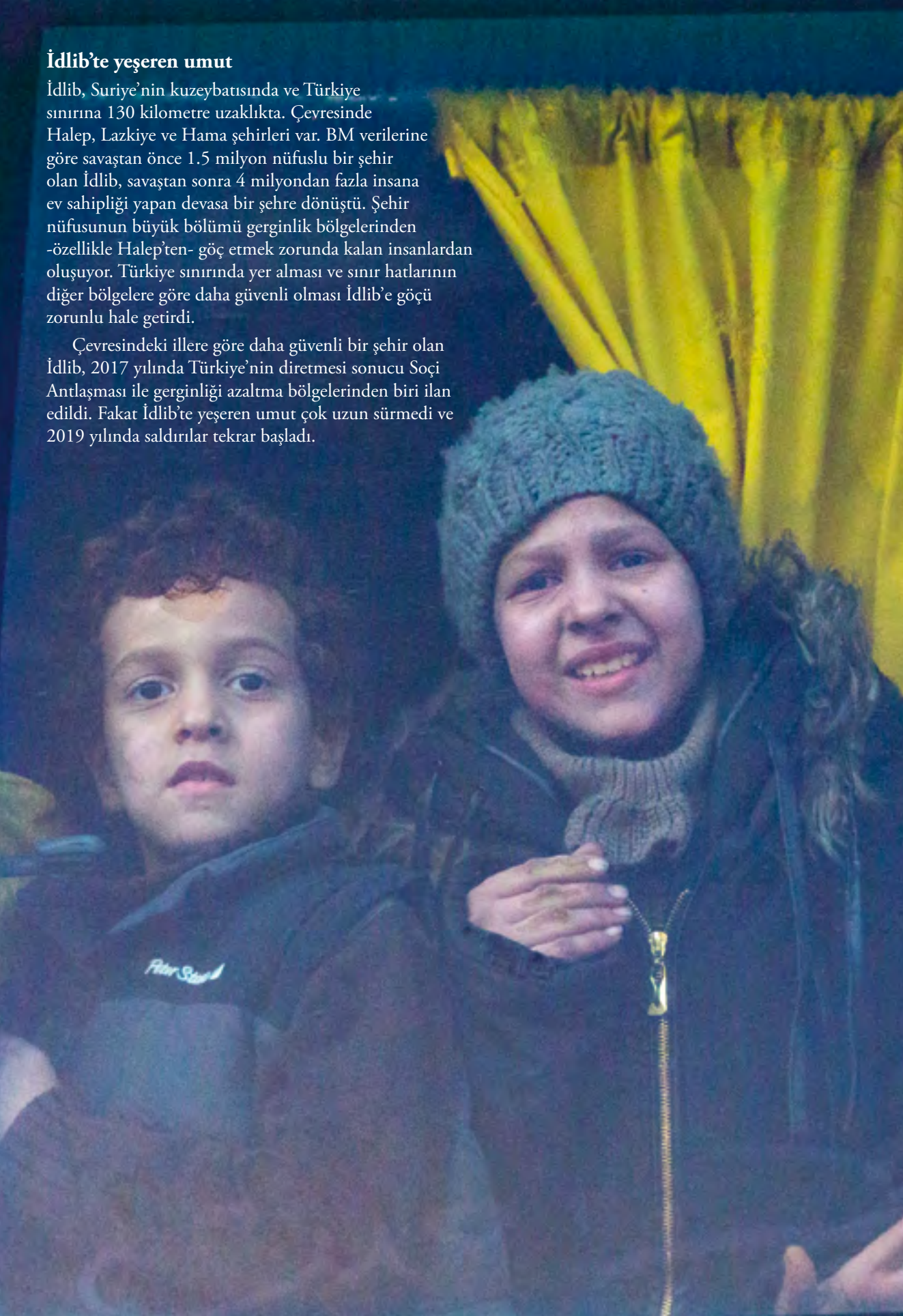
DER'A'DAN IDLIB'E SURIYE'DE 10 YIL

2011'de rejimin katliamlarıyla başlayan çatışmaların yayılması ve yoğunlaşmasıyla en az 500 bin insanın hayatını kaybettiği Suriye'deki savaş vahim bir insani krizin doğmasına sebep oldu. BM verilerine göre 6 milyon insan yaşadığı yeri terk edip Suriye içinde başka bölgelere göç etti. En az 5.5 milyon insan ise başka ülkelere sığındı. Halen 13 milyon kişi insani yardıma ihtiyaç duyuyor, yaklaşık 5 milyon kişi yardımlara sınırlı erişiyor. Hapishanelerdeki işkence ve kötü muamelenin kontrolden çıktığı Suriye'de savaşın başlangıcından bu yana 120 binden fazla kişi hapsedildi veya kayboldu, en az 12 bin insan hapse öldürüldü. Kimyasal silahların, misket ve varil bombalarının hiç çekinmeden kullanıldığı ülkede 20 binden fazla çocuk hayatını kaybetti. Küresel güçlerin menfaat çatışması altında büyük bir yıkım ve mağduriyetin yaşandığı Suriye'de evlerin üçte biri, hastane ve eğitim kurumlarının yarısı yıkıldı; kadim şehirler yerle bir edildi.

İdlib'te yeşeren umut

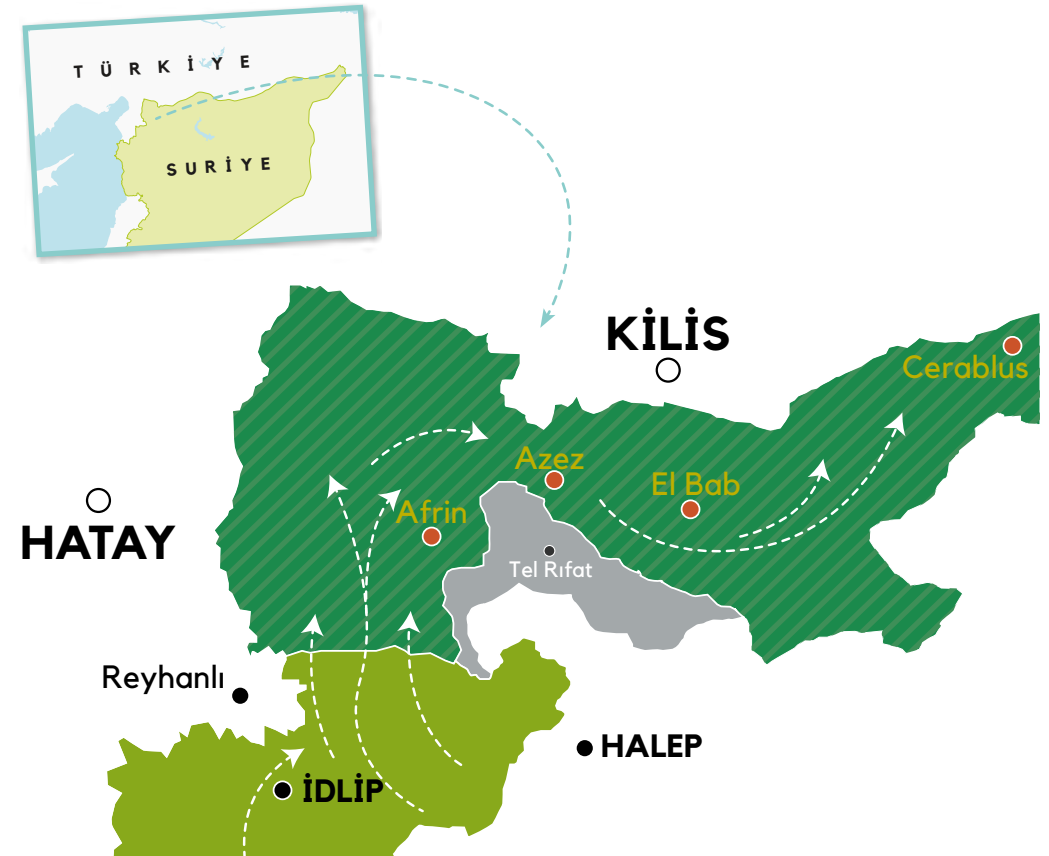
İdlib, Suriye'nin kuzeybatısında ve Türkiye sınırına 130 kilometre uzaklıkta. Çevresinde Halep, Lazkiye ve Hama şehirleri var. BM verilerine göre savaştan önce 1.5 milyon nüfuslu bir şehir olan İdlib, savaştan sonra 4 milyondan fazla insana ev sahipliği yapan devasa bir şehre dönüştü. Şehir nüfusunun büyük bölümü gerginlik bölgelerinden -özellikle Halep'ten- göç etmek zorunda kalan insanlardan oluşuyor. Türkiye sınırında yer alması ve sınır hatlarının diğer bölgelere göre daha güvenli olması İdlib'e göçü zorunlu hale getirdi.

Çevresindeki illere göre daha güvenli bir şehir olan İdlib, 2017 yılında Türkiye'nin direktmesi sonucu Soçi Antlaşması ile gerginliği azaltma bölgelerinden biri ilan edildi. Fakat İdlib'te yeşeren umut çok uzun sürmedi ve 2019 yılında saldırılar tekrar başladı.

Yeniden göç ve İHH

2019'da İdlib ve çevresine yoğun saldırılar başladı. Artık İdlib de güvenli bölge değildi. Yapacak tek bir şey kalıyordu: yeniden göç. Göç edilecek en güvenli yer ise Türkiye sınırındaydı. 2019 yılının son aylarında başlayan göç ile 1.3 milyondan fazla kişi Türkiye sınırına ve Türkiye'nin kontrolünde bulunan Azez, El Bab, Afrin ve Cerablus'a doğru hareket etti. Göç edenlerin yarım milyondan fazlasını çocuklar, 190 binden fazlasını kadınlar oluşturuyor. 135 bin kişi ise çadırlarda yaşam mücadelesi veriyor.

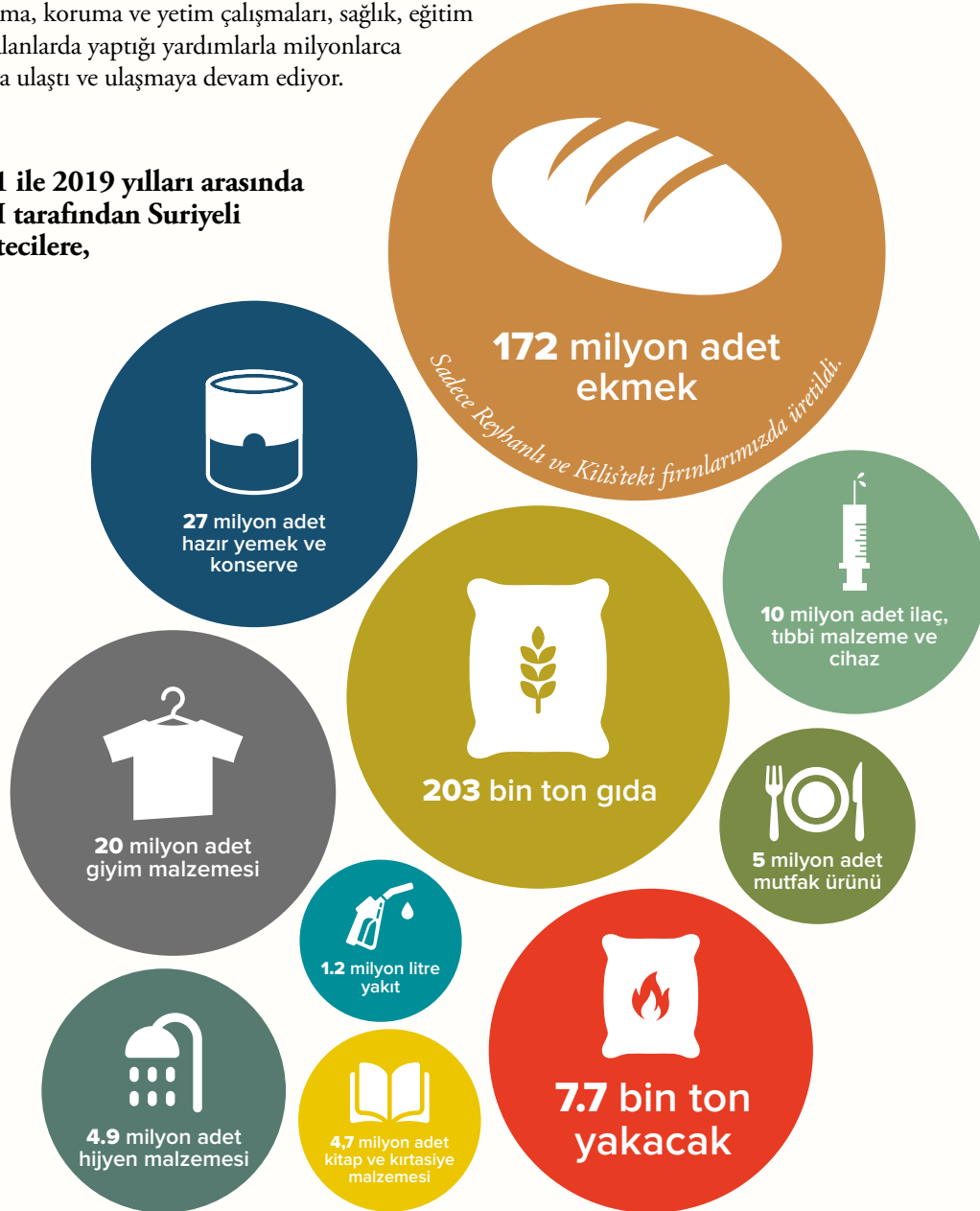
Göç eden insanların en fazla ihtiyaç duyduğu şeyler ise: gıda ve barınacak bir yer. Barınacak yer bulamayan 170 binden fazla insan açık havada ya da metruk binalarda yaşamlarını sürdürüyor.

Bu süreçte İHH göç etmek zorunda kalan insanlar için elinden geleni yaptı ve yapmaya devam ediyor. İhtiyaç sahiplerinin barınma ihtiyacını gidermek için Acil Yaşam Evleri projesini başlattı. İdlib kırsalı ve diğer birkaç bölgede yapımı devam eden acil yaşam evleri projesi tamamlandığında; 15 bin ev, savaştan etkilenen ailelerin barınması için hazır olacak. Aynı zamanda, içerisinde çeşitli insani yardım malzemeleri bulunan 120'den fazla yardım TIR'ını göç etmek zorunda kalan ailelere gönderdi. 10 binden fazla acil yardım paketini ihtiyacı olan ailelere ulaştırdı.

172 milyon ekmek, 10 milyon ilaç

İHH, 2011-2019 yılları arasında Suriye'ye gıda, giyim, barınma, koruma ve yetim çalışmaları, sağlık, eğitim gibi alanlarda yaptığı yardımlarla milyonlarca insana ulaştı ve ulaşmaya devam ediyor.

2011 ile 2019 yılları arasında
İHH tarafından Suriyeli
mültecilere,

Görmeyenlerin gözü olalım

Suriye'de birçok görme engelli var. Engelliler savaştan dolayı yeterince destek bulamadığı için kimisi tek başına yürümeyi kimisi de okuma yazmayı öğrenememiş. Ancak bunlar üstesinden gelineyecek sorunlar değil.

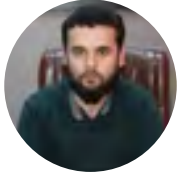
Vakfımız, Suriye'de bugüne kadar birçok proje yaptı. Bunlardan birisi de görme engelliler okulu. 25 öğrencinin eğitime devam etmesi için okulun bazı ihtiyaçlarının giderilmesi gerekiyor. En önemlisi araç gereç. Bizden gelecek yardımları bekliyorlar. Birlikte hayatlarını değiştirebiliriz. Destek olun, onların görmeyen gözü olalım.

Nasıl destek olabilirim?

ihh.org.tr 'den online bağış
0212 631 21 21 'i arayarak
EFT/Havale yoluyla açıklama
kısımına proje kodu olan
11726 yazarak bağışta
bulunabilirsiniz.

“Suriye’de göçe zorlananlar bir muammaya doğru yola çıkıyor.”

Erhan Yemelek
İHH Yönetim Kurulu Üyesi

Suriye’deki savaşın başından beri İHH İnsani Yardım Vakfı, Suriye’den göç edenlere gerek Suriye içinde gerekse de Türkiye’de yardım ulaştırıyor. En küçük ihtiyaçlardan barınma imkanı sağlamaya kadar her alanda ihtiyaç sahiplerini yalnız bırakmayan İHH’nın Suriye çalışmalarını savaşın 9. yılının sonunda İHH Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Yemelek ile konuştuk.

İdlib’deki son krizle birlikte, oraya gittiniz ve koşulları yerinde gördünüz. Orada neler oluyor?

Suriye’deki savaş dokuz yılı geride bıraktı. Suriyeliler de bu savaş da çok büyük bedeller ödemiş insanlar. Biz bu dokuz yıl boyunca Suriye’de birçok şeye şahit olduk. Normalde savaşın bir ahlakının olması gerekiyor ama bu savaş ahlaksız bir savaş. Nedir bu savaş ahlakı? Kadınlara, çocuklara ve sivillere dokunulmaz. Ama Suriye savaşına baktığımızda, burada vefat edenlerin %80’inden fazlasının sivil insanlar olduğunu görüyoruz. Özellikle kadınlar, çocuklar ve yaşlılar. Çünkü rejim ve yandaşları bombardımanlarında sivil ve asker ayrımı yapmadı hiç. Bombardımanın yoğun olduğu yerlerden, ilçelerden, köylerden insanlar akın akın bizim sınırimıza doğru göç ettiler. Bu göçler sebebiyle, Türkiye-Suriye sınırında bir milyonun üzerinde insan var. İdlib’e gelirsek, orada savaş öncesinde 1.5 milyon nüfus vardı, şu anda ise 4 milyon ile 5 milyon arası.

Çünkü Hama’dan, Halep’ten, Lazkiye’den, Şam’dan, Humus’tan insanlar buraya göç etti. İdlib nispeten Türkiye sınırına yakın olduğu için, angajman kuralları sebebiyle bombardımanın az olduğu yerlerden biriydi. İnsanlar ölmek için, çoluk çocuklarını korumak için buraya geldiler.

İnsanlar bombardıman altında göçe zorlanıyor, şartlar çok kötü görünüyor. Bu koşullarda insanlar nasıl göç yoluna çıkıyor, güvenli bir yere varana kadar nasıl bir yolculuk geçiriyorlar? Yola çıkarken nereye göç edecekleri hakkında bir bilgileri var mı?

Evet, insanlar göçe zorlanıyor. Rejim ve yandaşları bir yere operasyon yapmadan önce orayı yaylım ateşine tutuyorlar, bombardıman yapıyorlar. Bu saldırılar her so-kağa bir varil bombası ya da füze atacak dereceye kadar varıyordu. İnsanlar da canlarını kurtarmak için göç yoluna çıkıyor.

Maalesef insanlar hiçbir şeylerini almadan yollara düşüyorlar, kimliklerini dahi alamadan şehri terk etmek zorunda kalanlar var. Şu an kamplarda kalan insanların çoğunun hem kendisinin hem de ailesinin kimliği yok. Ya enkaz altında kalmış ya da bombardımandan kaçmak için günlük elbisesiyle evinden çıkıp yola düşmüş. Sonrasında bombardıman biraz hafiflediğinde bir araç bulabilirse, evi de yıkılmamışsa yeniden evine gidip almak istedikleri eşyaları yükleyip sınır hattına doğru geliyor. **Tabii bu insanlar yola çıktığında nereye gideceklerini bilmiyor.** Ya en güvenli yeri sınır hattı olarak düşündüğü için o hatta doğru geliyor ya da kendi şehrine göre daha az bombardıman yapılan bir yere doğru yola çıkıyor. Yani göçe zorlananlar bir muammaya doğru yola çıkıyor.

Peki göç ettikleri yerlerde nelerle karşılaşıyorlar?

Özellikle ilk zamanlarda, sınır hatlarına gelen insanlar zeytin ağaçlarının altında kalmışlardı. Bu insanlar daha sonra İHH İnsani Yardım Vakfı ve diğer STK’lar tarafından kurulan kamplara yerleştirildiler ya da aldıkları çadırlarla kendi mahallerindeki insanlarla birlikte bir kamp oluşturdular. Zamanla bu çadır kentler devasa boyutlara ulaştı. 9 yılın sonunda geldiğimiz noktada, yeniden yoğun bir göç yaşandı. Son bir yılda 1 milyona yakın insan göçe zorlandı Suriye’de. Bu insanlar sınır hattına geldiler, günlerce araçlarda ya da zeytin ağaçlarının altında beklediler. Okullara yerleşerek bekleyenler oldu. Camileri geçici olarak mesken edindiler. İnsanlar buralara sığınıp kendilerine bir çadır kent kurulmasını beklediler. Tam anlamıyla bir meçhule gel-

diler yani. Daha sonra çadır kentler kuruldu ve bu insanların ihtiyaçları giderildi.

İdlib'te ve oradan göç eden insanların en çok ihtiyacı olan şeyler neler?

Aklımıza gelebilecek her şey. Günlük elbisesini yanına alarak yola çıkmış insanların her şeye ihtiyacı var. Sınır hattına göç eden birinin önceliği çadır bulabilmek. Çadır bulabilmişse, iç mefruşatını bulması gerekiyor, yani sünger yatak, halı ve mutfak eşyaları. Bir örnek vereyim, bombardıman olan bir yerden apar topar yola çıkmış biri var ve bombardıman hafiflediğinde gelip bakıyor ki evi enkaza dönmüş durumda. Sonra umutsuzlukla yeniden sınır hattına dönüyor Aradan bir ay geçiyor ve ailesiyle birlikte bir çadırdaki yaşıyor. Bir ay içinde bu insanların tırnakları uzuyor. Napacak? Tırnak makası yok ya da temin edebileceği herhangi bir dükkân yok. İnsanlar tırnak makası bulamadığın bıçaklarla ya da taşlara sürterek tırnaklarını kısaltmak zorunda kalıyor. Bakın çok basit bir ihtiyaçtan bahsediyorum. Bu çadır kentlerde aklımıza gelebilecek en küçük şeyler bile en büyük ihtiyaçtır.

İHH İnsani Yardım Vakfı, savaş koşullarındaki göçlerde ve şehir tahliyelerinde nasıl organize oluyor ve neler yapıyor?

İHH kriz bölgelerinde yıllardır çalışıyor, Suriye de bu kriz bölgelerinden biri. Özellikle göç zamanlarında ve şehir tahliyelerinde öncü STK'lardan olduk. Türkmen Dağı'ndan, Halep'ten, Hama'dan, Humus'tan, Şam'dan göç eden insanların ihtiyaçlarını karşılamak için seferber olduk. Bölgede çadır kentler kurduk, aş evlerimizi göç bölgelerine ulaştırdık, fırınlar kurduk insanların ekmeğe ihtiyacını giderdik. Giyim mağazaları açarak insanların giyim ihtiyaçlarını karşıladık. Mobil hastanelerimizde insanların sorunlarını giderdik. Bir üniversite kurduk. Yani barın-

ma, sağlık ve eğitim alanlarında insanlara hizmet verdik.

Tahliye bölgelerinde ise İHH önemli bir rol oynadı. Halep tahliyesinde öncüyüydük bizler. İnsanların Halep kuşatmasından çıkarılması için gerekli görüşmeleri gerçekleştirdik, bu süreçlerin sonunda insanların güvenli bir şekilde tahliye edilmelerini sağladık. Tahliye edilen insanların barınmasını ve diğer ihtiyaçlarını karşıladık.

İHH İnsani Yardım Vakfı, savaş başladığından beri göçmenler için çalışıyor ve daima sahada. Savaşın başından beri İHH neler yaptı?

Savaşın başından beri eğitimden barınmaya, gıda yardımından sağlık hizmetlerine kadar birçok alanda göçmenlere yardımcı olduk. Önemli olan da bunun sürekliliği. Biz İHH olarak 19 bin TIR'dan fazla yardımı Suriye'deki ihtiyaç sahiplerine gönderdik. Savaş başladığında küçük bir ekiple ve Suriye'deki yardım çalışmalarımıza Hatay'da küçük bir ofiste başladık. Daha sonra Kili'de de bir ofis açtık. Vakfımızın üçü Türkiye tarafından on bir tanesi Suriye'de olmak üzere Suriye'ye gönderilecek yardımların sevkiyatını sağlayan on dört lojistik merkezi ve deposu var. Bugün bölgede 650 lokasyonda kamp var ve bu kampların 1 milyona yakın nüfusu var. Bazı kampların nüfusu 200 bin civarına yaklaşmış durumda. Lojistik merkezler sayesinde kamplarda, köylerde ya da şehirlerde yaşayan ihtiyaç sahibi ailelerin ihtiyaçlarını karşılıyoruz.

İdlib'deki kamplara yaptığınız son ziyarette karşılaştığınız ve unutmadığınız bir hikâye var mı?

Sürecin başından beri ben Suriye masasında-yım, biz İHH olarak o insanların sadece ihtiyaçlarını karşılayıp arkamızı dönüp gitmedik. Sıkıntılarını dinledik, hissettik ve yaşadık. Onlarla beraber yeri geldi ağladık ve yeri gel-

di güldük. Şahit olduğumuz birçok şey var. Bunlardan birini anlatayım. Bir gün biz çadır kentlerde kalan insanlarla ilgili bir çalışma başlattık ve insanları bu çadır kentlerden kurtaralım istedik. Çünkü yedi yıldır, on altı metre kare bir çadırdaki yaşıyor bu insanlar ve yeri geliyor dokuz kişi bir arada kalıyorlar. Bu amaçla Rahmet Köyü ismini verdiğimiz, evlerden oluşan bir köy kurma kararı verdik. 2+1, 95 metrekareden oluşan 100 adet ev inşa ettik. Bu evlere yerleştirilecek aileleri seçmeye başladık. Şehit aileleri, sakat kalanlar ve yaşlıları öncelikle işe başladık. Bir evi, bir şehit eşine ve çocuklarına tahsis ettik ve evi görmeye gittik. Bu hanımefendi savaş öncesi durumu iyi biriymiş, aile şirketi varmış. Savaş sebebiyle her şeyini ve akrabalarını kaybediyor, yıllarca çocuklarıyla kamplarda yaşamış. Biz ayla ile eve girdiğimiz ilk olarak mutfaka yöneldi. Mutfak dolaplarına bakarak bize şunu sordu: "Bu

mutfak dolapları benim mi?" Biz de, "Evet abla bu mutfak dolapları senin, bu ev senin" dedik. Daha sonra mutfak dolabını açtı ve içindeki tabaklara dokunarak, "Bu tabaklar da mı benim?" dedi. "Evet abla tabaklar da senin" diyoruz. Bardakları soruyor, onlar da senin diyoruz. Sonra musluğu açtı, "Bu musluk da mı benim?" dedi. Biz herhalde abla iyi değil diye düşündük ve tedirgin olduk. Oturdu ağlamaya başladı ve anlatmaya başladı: "Ben yıllarca çadırdaki yaşarken, çadırın bir köşesinde küçük bir kabın içinde bulaşık yıkadım, suyu kaç metre öteden getiriyordum. Bulaşık yıkarken hep bir mutfakım olmasını, tekrardan musluktan akan suyla bulaşık yıkamayı hayal ediyordum." Bir insan yeniden bulaşık yıkamayı hayal eder mi? Bu insan ev hayatını unutmuş, rahat bir hayatı yaşamayı unutmuş, musluğu açtığında su akan bir mutfaka sahip olmayı özlemiş. Bu beni çok etkilemişti.

Ahmet Fatih Madanoğlu / Suriye, 2020

Fatma'nın evi

İdlib'teki bombardımandan kaçıp Deir Hassan'daki çadır kente sığınanlardan biri de Fatma. Eşi dokuz yıldır hapiste olduğu için iki çocuğuyla birlikte göç etmek zorunda kalmış. Bizi çadırına davet etti. Küçük çadır dört aile sığmışlar. İçeride, 11'i çocuk, toplam 17 kişi var. Çocukların ortalama yaşı beş. En büyükleri Fatma'nın dokuz yaşındaki oğlu Hamza.

Yaşadıkları çadırda hiç erkek yok. Savaş, Fatma'nın eşini hapse düşürdüğü gibi, hepsini bir yerlere sürüklemiş. Bütün işleri babaanne idare etmeye çalışıyor. Kimi zaman çadıra yakacak bulmak için uğraşırken kimi zaman da hastalanmış bir torununu sağlık merkezine yetiştiriyor. Çok yorulduğu yüzündeki derin çizgilerden anlaşılıyor. "Çadır yağmur geçiriyor ve çok kalabalık. Elektrik olmadığı için akşam karanlıkta oturmak zorunda kalıyoruz. İdlib'te evimiz var. Bombardıman durursa geri döneceğiz ama hiç umudumuz kalmadı. Burada korku içinde yaşıyoruz. Normal bir hayat istiyoruz" diyor babaanne.

Bütün bunlara rağmen çadıra bir sevinç de hakim çünkü Fatma ve iki çocuğu yapımını tamamladığımız yaşam evlerinden birine yerleşmeye hazırlanıyor. Haberi aldıklarında bütün aile hiç olmazsa içlerinden birileri daha iyi şartlarda yaşayacağı için mutlu oldu. Çatısı akıtmayan, iki odalı, geceleri ışık altında muhabbet edebilecekleri bir evleri vardı artık. Kim bilir belki bu evde misafir bile ağırlayabilecekler.

Çadırdan çıkıp yeni evlerine doğru koşarken Fatma'nın iki oğluna takıldı gözüm. İkisi de ayaklarına bakarak koşuyordu. Hediye ettiğimiz yeni çizmelerini çok sevmişlerdi. Bir umudun koşusuyla bu belki de. Fatma da eşini daha güvenli bir evde bekleyecekti.

İdlib'ten göç etmek zorunda kalan aileler için yapımını tamamladığımız yaşam evi sayısı bini aştı.

Çalışmalarımız hızla devam ediyor. Hedefimiz 15 bin ev inşa edip ihtiyaç sahibi ailelere hediye etmek. Siz de yaşam evi çalışmalarımıza destek olarak onlara sıcak bir yuva kurabilirsiniz.

ihh.org.tr/bagis/yasam-evi

“Uyuşturucuyla uzun vadeli mücadelemiz devam edecek.”

Röportaj: Zübeyir Berk

Osman Atalay
İHH Mütevelli Heyeti Üyesi

İHH İnsani Yardım Vakfı, gençlerin madde bağımlılığı hakkındaki bilgilerini taze tutmayı ve uyuşturucuyla mücadeleyi önemsiyor. Vakfımızın gençlik çalışmaları içindeki yerini, Türkiye’de madde bağımlılığıyla mücadelenin son durumunu İHH Mütevelli Heyeti Üyesi Osman Atalay’la konuştuk.

Uyuşturucu ile mücadele çalışmalarına ne zaman başladınız? Başlamanıza vesile olan özel bir olay var mı?

Özellikle 2016-2017 yılında çeşitli basın kuruluşlarının haberlerinde madde kullanımına bağlı olarak krizlere giren, sızan gençlerimizin olduğu videolar, görseller yayınlanmaya başladı. 2015 ve sonrasında bildiğiniz üzere bonzai denen kimyasal çok popüler olmuştu. Vakfımızın bağışçıları özellikle bu konuda İHH İnsani Yardım Vakfı’nın bir çalışması olup olmadığını, eğer yoksa bu süreçle ilgili İHH’nın da işin içinde olduğu bir mücadele yürütülmesi gerektiğine dair teşvik edici kanaatlerini bizlere bildirdiler. Evet, belki dünyanın birçok bölgesine İHH olarak yardımlar ulaştırmaya devam ediyoruz ama özellikle Türkiye’de ve dünyanın da o dönem en önemli sağlık sorunu haline gelen uyuşturucu sorunu ile ilgili İHH bir farkındalık çalışması yapamaz mı diye düşündük. Öncelikle araştırmalarımızı gerçekleştirdik ve

bu konuyla ilgili neler yapabiliriz sorusuna cevap aradık.

Vakfımız bu konuda sürecin başından beri neler yapmakta?

2017 yılında bir pilot uygulama olarak Balkanlar’da, başta Bosna Hersek, Arnavutluk, Makedonya, Karadağ ve Kosova’da Yunus Emre Enstitüsü ile bölge partnerlerimizin de katılımıyla Boşnakça ve Arnavutça bir farkındalık çalışması gerçekleştirdik. 2018 yılı Ocak ayı itibarıyla Trabzon’dan başlayarak bugüne kadar toplam 36 şehirde bağımlılıkla mücadele amacıyla organize edilen konferanslar düzenledik. “Mahallene ve Okuluna Sahip Çık” konseptiyle çıktığımız bu yolda yapmak istediğimiz şey istediğimiz şey bağımlılıkla mücadelede sivil toplumun rolünü göstermek oldu.

Mahalle ve okuldan kastınız nedir?

Neden mahalle ve okul dediğimize gelirsek dediğimize gelirsek: Her çocuk bir mahallede

dünyaya gelir ve büyür, ergenlik gibi süreçleri de dahil olmak üzere aşağı yukarı çocukluk ve ilk gençlik yılları o mahallede geçer. Bu süreçlerin ardından sosyal hayatın içerisine bir yetişkin olarak dahil olur. Ama mahalle ve okul o bireyin karakterinin şekillenmesinde aileden sonraki en önemli ortamdır. Çocuk o mahalledeki okulu, camiyi, esnafı, karakolu ve diğer tüm kurumsal ve bireysel ilişkileri ile kendi karakterinin inşasında mahallenin etkisiyle şekillenir. Devletin ve sivil toplumun da halka, bireye dokunduğu ortam yine mahalledir de diyebiliriz. İşte tam da bu sebeple mahallene ve okuluna sahip çık mesajıyla yolumuza devam ediyoruz. İşte bağımlılığın doğuracağı sorunların kalıcı birer hasara dönüşmeden çözülebilmesi de yine bu ortamda gerçekleşecektir.

Konferanslar nasıl gerçekleşiyor ve içeriği genelde nelerden oluşuyor?

Öncelikle konferansı vereceğimiz şehirdeki İHH temsilciliği orada gerçekleşecek kon-

feransla ilgili ön çalışmaları gerçekleştirerek bölgedeki aktif öğretmenler, din görevlileri, muhtarlar, sivil toplum örgüt temsilcileri bu programların düzenli katılımcıları arasında yer almıştır. Biz bütün konferanslarımızı yoğunluklu olarak bu meslek grupları ile gerçekleştirdik. Konferanslarımızda eğitmen ve konuşmacı sıfatıyla mutlaka il sağlık müdürleri, il müftüleri, AMATEM temsilcisi ve Yeşilay’dan görevli arkadaşlarımızla birlikte düzenledik. Türkiye’nin farklı illerinde bu sunumları gerçekleştirirken bir yandan da gittiğimiz illerdeki bağımlı aileleri ile tedavi gören bağımlılarla, yine bu konuda cezaevlerinde bağımlılara ders veren din görevlileri ile Emniyet güçlerimizin narkotik şubesi polisleri ile görüşmelerimiz oldu. İlgili emniyet güçlerinin saha ile ilgili yaptığı araştırmalara çok ehemmiyet gösterdik. Sahada mücadele eden tüm birimlerin birikimlerini bu konferanslar vesilesiyle yarıda saydığımız diğer birimlere ulaştırma konusunda bir köprü olmaya çalışıyoruz.

Bu mücadelenin genel özellikleri neler? Devlet ve sivil toplum olarak bu konuda nasıl bir mücadeleden söz ediyoruz?

Mücadele derken devletin özellikle arzla mücadele noktasında ve yine devletin başka birimlerinin sivil toplumla birlikte taleple mücadelesinden söz edilebilir. Biz bu noktada sivil toplum olarak daha çok “gençlerimiz bu maddelerle neden tanışıyorlar, onları bu bataklığa sürükleyen temel sebepler nelerdir” sorusuna cevap olacak bir arayışın sonucudur. Tabi bu sorunun cevabı olabilecek şeyleri bir çözüme dönüştürerek alanın uzmanları olarak hem ailelere hem de yerel figürlere anlatarak çözüme katkı sunmak olarak ifade edebiliriz. Yalnızca taleple mücadele anlamında değil, biz maalesef şuna da şahit olduk. Devletimiz arzla mücadelede çok yalnız bırakılmıştı. Bu sebeple de

2018 yılının ocak ayında Bağımlılıkla Mücadele Seferberliği ilan ederek toplumun tüm unsurlarını bu konuda yardıma çağırdı. Biz de bu çağrıya tüm imkanlarımız ve birikimimizle cevap vermeye çalışıyoruz.

Duyurulan seferberliğin içeriği yalnızca uyuşturucu maddelerle mücadeleyi mi kapsıyordu?

Hayır, tabi ki duyurulan seferberlik yalnızca uyuşturucu maddeleri kapsamıyordu. Beş adet temel bağımlılık için bir seferberlik ilanı söz konusudur. Bu beş temel bağımlılığı sırasıyla alkol, tütün, uyuşturucu, kumar ve son olarak da teknoloji bağımlılığı olarak sayabiliriz. Devlet bu konuda inisiyatif alırken sanki öncesinde bir şey yapmıyormuş gibi bir algı oluşmasın tabi. Devletin özellikle 2011 yılından bu yana uyuşturucu ile alakalı olarak Uyuşturucuyla Mücadele Yüksek Kurulu var. Bu kurulun içerisinde aktif olarak en az 9-10 adet bakanlık çalışmalar yürütmekte. Adalet, İçişleri, Aile ve Sosyal Politikalar, Gençlik ve Spor bakanlığı gibi daha adını hatırlamadığım birçok bakanlık bu konuda uzun süredir çalışmalar yürütüyor. Biz bu çalışmalara başlayıp illeri dolaşmaya başlayınca şahit olduk ki özellikle arzla mücadele konusunda Emniyet, Jandarma, Gümrük Muhafaza birlikleri canla başla bir çalışma yürütmekteyken biraz yalnız kaldıklarını gördük. Taleple mücadele kısmı arzla mücadeleye nazaran biraz geride kalıyor denilebilir.

Saha gözlemlerinize ve tecrübelerinize dayanarak sivil toplum örgütlerimizin devreye girmeleri hakkında neler söylersiniz?

Özellikle sivil toplum kuruluşlarımızın bu konuda çok ciddi bir ilgisizlik ve alakasızlık içerisinde olduklarını görüyoruz. Belediyelerimizin ve sivil toplum örgütlerimizin bağımlılıkla mücadelede rolleri çok zayıf durumda. Bu konuda çok daha aktif olabi-

lirler. Türkiye’de şu anda yaklaşık olarak 100 bin civarında sivil toplumu örgütü var. Dernekler, vakıflar, meslek odaları, sendikalar ve hatta hemşeri derneklerine varana kadar 100 bini de aşacak bir rakamda sivil toplum kuruluşu faaliyet gösteriyor. Bu kuruluşların günümüzde dünyanın en büyük sağlık sorununu haline gelen uyuşturucu ve uyarıcı maddelerle ilgili mücadelede maalesef çok zayıf gidiyorlar. Biz bu konuda “neler yapılabilir” sorusuna cevap aradığımızda ciddi bir koordinasyon problemi olduğunu gözlemledik. Yani devletin kurumları ile sivil toplum örgütleri arasında istediğimiz o güç birliği ve koordinasyonu sağlayamıyoruz.

Mücadele yeterli mi sizce?

Şimdi öncelikle durum tespiti yaparak başlayalım. Biz sahaya indiğimizde ailelerle görüşmeler gerçekleştirdik. Onlar mücadeleye başlarken süreci AMATEM ile başlatıyorlar fakat AMATEM bu ailelere eskisi kadar güven vermiyor. Bu durumun AMATEM’in kurumsal yapısı ya da çalışanları ile alakalı bir şey değil ama maalesef şu an bu kurumumuzun başarı oranı %3 civarında. Bu durumu görüştüğümüz AMATEM doktorları da kabul ediyor. Durumun AMATEM’den bağımsız olan tarafı şu ve işte bizim de dahil olmamız gereken süreç de tam olarak bu noktada başlıyor. AMATEM’de 15 günlük

bir detoks tedavisinin ardından hastaneden çıkan kişi, sonrasında psiko-sosyal destek, mahalle ve okul ortamında sağlıklı toplum-sallık edinmiyor. Tabiri caizse maddeyle tanıştığı ortama dönmüş olduğundan tekrardan bağımlı olma riski taşıyor. Vücuttan atılması yeterli olmuyor. Bu kişilere detoks yani vücut tedavisi gerçekleştikten sonra zihinsel ve ruhsal bir destek süreci de gerekiyor. Ailenin, okulu ve tespit ettiğimiz kadarıyla istihdamın yani iş-güç sahibi olmanın madde kullanımına geri dönüşleri çok aşağı seviyelere indirdiğine şahit olduk.

Peki, bu sorunun rakamlarla ifadelerine geçsek neler söylemek istersiniz?

2018'de ilan edilen seferberliğin kapsadığı bağımlılık türlerini zaten zikretmiştik. Öncelikle belirtilmesi gereken ve insanlarımızı

zın bu meseleyi anlamalarını kolaylaştırmak adına bazı rakamları sizinle paylaşmak istiyorum. Türkiye'de son yıllarda yapılan istatistik çalışmalarında ortaya koyulduğu üzere tüm cinayetlerin %60'ı, fiziksel saldırıların %40'ı, tecavüz ve cinsel istismar olaylarının %33'ü alkol ve madde kullanımı sonucu gerçekleşmektedir. Topluma kıyasla bu durumun ciddiyetini anlamak açısından şunu belirtmek lazım. 2010-2016 yıllarında 15 yaş ve üzeri nüfus üzerine yürütülen ulusal sağlık araştırmaları verisine göre 7 milyon üzerinde bir nüfusun düzenli alkollü içecek kullandığını göstermekte. Belki bu süreçte tütün bağımlılığı anlamında hem kamunun hem de Yeşilay gibi kurumlarımızın da katkılarıyla tütün kullanımı konusunda yerleşik kültürün değişmesine vesile olan (kapalı alan yasakları, vergi düzenlemeleri vb.) çalışmalar yapılıyor. Fakat bu çalışmalara rağmen 2018

yılı verilerine göre sigara içme oranı erkeklerde %52, kadınlarda ise %34 oranındadır.

Bir diğer ciddi bağımlılık olan kumar ise özellikle sanal bahis sitelerinin yaygınlaşması ile Türkiye'de kumar bağımlılığı oranı çok artmış durumda. Türkiye'de şu an 2 milyon sanal kumar bağımlısı var. Hatta İsveçli sanal kumar şirketlerinin gelirlerinin ¼'ünü Türkiye'den elde ettiği biliniyor. Özellikle İDDİA ve sonrasında sanal kumarın yaygınlaşması ile bu bağımlılığın yaygınlaştığını söyleyebiliriz.

Gelelim uyuşturucu bağımlılığı konusuna. En büyük sıkıntımız ve dünyanın da en büyük sağlık sorunu olarak kabul ettiği uyuşturucu meselesi ülkemiz açısından ayrı bir öneme sahip. Ülkemiz, coğrafi konumu ve genç nüfusuyla uyuşturucu probleminden doğrudan etkilenen bir ülke. Asya'da üretilen ve Avrupa'ya transfer edilen eroin, esrar, sentetik uyuşturucu ve ara kimyasal maddelerin kaçakçılığında transit köprü ve hedef bir ülke konumundayız. Şu an Türkiye'nin 81 ilinde uyuşturucu madde kullanımı tespit edilmiş durumda. Uyuşturucu kullanımının en yaygın olduğu ilimiz hiç şüphesiz İstanbul'dur. 39 ilçesinde madde kullanımından dolayı ölümler yaşanmaktadır.

Uyuşturucu bağımlılarının sayısı 2 milyona yaklaşmışken bağımlılıktan kurtulmak için hastanelere başvuruda insanlarımızın sayısı yalnızca 250 bin civarında. Bu demek oluyor ki bağımlılıkla mücadelede istenilen başarıyı yakalamış değiliz.

Aslında daha önce de söylediğimiz gibi kamu kurumlarımızın gücü mücadele için fazlasıyla yeterlidir. Mesele koordinasyon ve hedef stratejileri belirleme noktasında düğümlenmektedir. Eğer bir mücadele gücü olarak düşünürsek Türkiye'de 50 binden fazla muhtar, 1 milyona yakın öğretmen, 150 bine yakın din görevlisi ve en az 300 bin emniyet mensubumuz var. Devlet kurumları

ile STK'lar arasındaki işbirliği ve koordinasyonunda istenilen başarıyı elde edemeyişimiz bu gücün efektif bir şekilde kullanılmasını da engelleyen bir unsur olarak karşımıza çıkıyor.

Mahalleye ve okula sahip çıkarken bireyselleşme ve yalnızlaşmanın doğuracağı sonuçlar da karşımızda bir engel olarak durmuyor mu?

Tabii ki. Zaten bu noktada yeni bir bağımlılık türümüz ortaya çıktı son yıllarda: teknoloji bağımlılığı. İnsanlarımız ve özellikle de gençlerimizi, aileden, mahalleden, okuldan ve tüm sosyal mecralardan soyutlayıp kısıtlayan ve sanal bir tatmin duygusu ile kendine bağımlı kılan bir tür teknoloji bağımlılığı. Burada teknolojinin nimetlerinin faydasını inkar etmek gibi bir uca savrulmadan konuşursak eğer, yapılan çalışmalar teknolojik aletlerin başında geçen sürenin ne kadar sıkıntılı bir boyuta ulaştığını gösteriyor. Telefon, bilgisayar, akıllı cihazlar ve oyun konsolları gibi dijital aygıtların, aşırı ve kontrolsüz kullanımı sonucunda ortaya çıkan sosyal izolasyon tehlikeli bir boyuta evrildi diyebiliriz. Kullanım türlerine göre baktığımızda bu kullanım türlerinin bir bağımlılık olduğunu göstermekte. Teknoloji aletlerinin kullanımının %64'ü eğlenme ve zaman geçirme,

%27'si haberleşme ve iletişim, yalnızca %9'u ise eğitim ve araştırma amaçlıdır. Gençlerin %90'ı sosyal medya platformlarında olmaktan mutluluk duyuyor. Vakitlerinin ortalama 3 saatini sosyal medyada, 3 saat 20 dk. gibi bir süreyi internette ve yine yaklaşık 3 saatlerini televizyon başında geçiriyor. Bu tam anlamıyla yeni bir sosyolojidir denilebilir. Bu bağımlılıkla mücadele aslında bizim kampanyamızın da bir parçasını oluşturuyor. Çünkü sosyal medya bağımlılığının belirtileri arasında en belirgin olanlar o mecrada geçirdiğin vakitle alakalı yalan söylemek, gerçek iletişimin önüne geçmek, aile ve arkadaşlarından uzaklaşmak, sosyal medya üzerinden alınan bir eleştiriyi okul ve iş ortamına taşımak, sosyal medya hesaplarını kontrol edemediğinde aşırı gergin olmak mahalle, aile ve okulla kurulan ilişkinin zedelenip zarar görmesine hatta zaman zaman yok olmasına sebep oluyor. İşte bu nedenlerden ötürü

biz mahallene ve okuluna sahip çık derken yalnızca uyuşturucu ile değil, alkol, tütün, kumar ve teknoloji bağımlılıklarına karşı da bir bilinç oluşturmak istiyoruz. Çünkü tüm bağımlılıkların toplumda mutlaka kesiştikleri bir nokta vardır.

Çözüm noktasında tavsiyeleriniz neler?

Sorunların çözümü için alınacak tedbirler kadar toplumsal bilincin oluşturulması ve farkındalığın artırılması büyük önem taşımakta. Türkiye'de STK'ların %95'i popüler ve siyasi çalışmalara odaklı. Bunun değişmesi şart. Bu mücadeleyi uzun vadeli götürecek iki kurumumuz aile ve okuldur. Bu iki kutsal kurumun güçlendirilmesi şarttır. Gençlerin sorunlarını %44 oranında anneleri ile %18 oranında ise babaları ile paylaştıkları gözlemlenmiştir. Çalışan annelerin çocuklarının

karakter gelişimini doldurana kadar iş yerine dönmemesi çok önemli. Öğretmenler anne ve babadan sonra çocukları en iyi gözlemleyen kişiler oldukları için ebeveyn-öğretmen ilişkisi iyileştirilmeli ve öğretmenlerin çalışma şartları da yine günümüz ortamlarına uygun hale getirilmelidir. Bağımlılıklarla mücadelede riskli şehirler ve mahallelerde aile, okul ve diyanet merkezli yürütülmesi daha başarılı sonuçlar almamızı sağlayacaktır. Sağlık, sosyal, hukuk, özel sektör, kamu, sivil toplum medya ve üniversiteler ile katılımcı ve sonuç odaklı stratejiler geliştirilmelidir. Ayrıca bu 5 bağımlılıktan 4'ünün yasal arzda olması da ayrıca büyük bir sorun teşkil ediyor. Yasal arzda olan maddelerin ulaşımının ve görünürlüğünün zorlaştırılması gerekmektedir. Bizim uyuşturucuyla uzun vadeli mücadelemiz devam edecek.

İHH, gençlerin madde bağımlılığı hakkında bilinçlendirilmesine önem veriyor ve uyuşturucuyla mücadeleye karşı farkındalık oluşturuyor. Osman Atalay son iki yılda 36 ilde ve 6 ülkede uyuşturucuyla mücadele hakkında konuşmalar yaptı. Bosna ile Arnavutluk, Kosova ve Makedonya'da Boşnakça ve Arnavutça broşürler dağıtıldı.

- Trabzon – 11 Ocak 2018
- Bursa – 30 Ocak 2018
- Bilecik – 16 Şubat 2018
- Ankara (Çalıştay) – 21 Şubat 2018
- Konya – 24 Şubat 2018
- Adana – 9 Mart 2018
- İskenderun – 10 Mart 2018
- İstanbul – 12 Mart 2018
- Niğde – 14 Mart 2018
- Aksaray – 15 Mart 2018
- Yalova – 20 Mart 2018
- Sakarya – 22 Mart 2018
- Zonguldak – 23 Mart 2018
- Erzurum – 29 Mart 2018

- Iğdır – 30 Mart 2018
- Isparta – 5 Nisan 2018
- Antalya – 6 Nisan 2018
- Kayseri – 11 Nisan 2018
- Gaziantep – 12 Nisan 2018
- Makedonya – 16 Nisan 2018
- Samsun – 25 Nisan 2018
- Tokat – 26 Nisan 2018
- Çankırı – 27 Nisan 2018
- Elazığ – 7 Mayıs 2018
- Malatya – 8 Mayıs 2018
- Mardin – 9 Mayıs 2018
- Kosova / Prizren – 27 Ocak 2019
- Manisa – 4 Mayıs 2019
- İzmit / Gölcük – 11 Mart 2019
- Balıkesir – 13 Mart 2019
- Hakkari – 8 Nisan 2019
- Bitlis – 10 Nisan 2019
- Kahramanmaraş – 15 Nisan 2019
- Bursa / Orhangazi – 3 Mayıs 2019
- Avusturya – 19 Eylül 2019
- Bingöl – 7 Ekim 2019
- Düzce – 29 Ekim 2019
- Urfa – 24 Aralık 2019
- Artvin – 11 Mart 2020

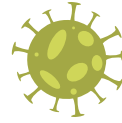

Psikolojik Açıdan COVID-19'la Başa Çıkma Yöntemleri

A. Hümeysra Kutluoğlu Karayel

Son günlerde dünyayı etkisi altına alan COVID-19, koronavirüsün yeni bir türü. Belirtileri ilk olarak 2019 yılı Aralık ayında Çin'in Wuhan Eyaleti'nde bir grup insanda saptandı. Aylardır bütün dünyayı etkisi altına alan COVID-19, 13 Ocak 2020'de Dünya Sağlık Örgütü'nün pandemi ilan etmesine sebep oldu. Ülkemize geç gelmiş olmasına rağmen etkisini gün geçtikçe arttırıyor. Virüs, Sağlık Bakanlığı verilerine göre 18 Mart 2020'dan bu yana yüzlerce vatandaşımız hayatını kaybetmesine sebep oldu.

Olağanüstü bir süreçten geçiyor olduğumuzdan, COVID-19 ve sonuçları ile ilgili doğru veya yanlış pek çok bilgiye maruz kalıyoruz. Bu bilgi kirliliği bireylerdeki kaygı, stres seviyesini yükseltiyor ve olumsuz yorumlar yapılmasına sebep oluyor. Yüksek kaygı ve stres bireylerde uyku problemlerine, yeme bozukluklarına, öfkeye, halsizliğe, bağışıklık sisteminin zayıflamasına, sosyal yalnızlaşmaya ve depresyona yol açabiliyor. Peki bugünlerde oluşan yüksek kaygıyı azaltmak için neler yapabiliriz?

Bilgi kirliliğinden kurtulmak

Hastalığa ve ilerleyişine dair bilgileri sadece resmi kaynaklardan doğru bir şekilde edinmek ve Sağlık Bakanlığı'nın ve Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine itibar etmek en doğru yöntem olacaktır.

Sürekli COVID-19 hakkında konuşmamak

Sürekli haber takip etmek, sosyal ilişkilerimizde sürekli hastalık hakkında konuşmak veya yazışmak, sürekli bu uyarana maruz kalmaktan mümkün olduğu kadar uzak durmalıdır. Özellikle yetişkinlerin yanı sıra çocukların da bu tür olumsuz uyarılara maruz kaldığı ve anlamlandırmada güçlükler yaşadığı unutulmamalıdır.

Hijyene önem vermek

Hijyene önem vermek virüse karşı gücümüzü artırırken, bizi psikolojik olarak da rahatlatacaktır. Ellerini dirseklere kadar bol sabunla en az 20 saniye boyunca yıkamak, suyun olmadığı durumlarda kolonya ve dezenfektan kullanmak, ev içi temizliğine, kıyafet hijyenine dikkat gösterip, bulunduğu ortamı sık sık havalandırmak, gerekmedikçe evden dışarı çıkmamak ve fiziki teması azaltmak şu süreçte hayati önem taşımaktadır. Unutulmamalıdır ki, bu hastalığın yayılmasını azaltmada ve baskılama sürecinde fiziksel (temas edilen plastik, metal vb. maddeler) ve bedensel (tokalaşmak, sarılmak vb.) temasın en aza indirilmesi elzemdir. Tüm bunlara dikkat ederken kaygının etkisiyle aşırıya kaçmak ve sürekli temizlikle uğraşmak tavsiye edilen bir durum değildir. Bu tarz kaçınma davranışlarından ve aşırılıklardan ruh sağlığını korumak için uzak durulması gerekmektedir.

Kaliteli uyku ve beslenmeye özen göstermek

Kaygı, stres, üzüntü kişinin bağışıklık sistemini olumsuz yönde etkilemekte ve zayıflatmakta bu da hastalıklara hedef haline getirebilmektedir. Bu nedenle güçlü bir bağışıklık sistemine sahip olmak için kaliteli uyku ve beslenme hayati önem taşımaktadır. Özellikle bireysel ve toplumsal sağlığımız için evde kalmamız gereken bu günlerde uyku düzeninin bozulmamasına, yediğimiz gıdaların ağır, yağlı ve sağlığa zarar verici olmamasına dikkat etmek gerekmektedir. Bol meyve ve sebze tüketmek, su içmek, hazır gıdalar yerine evde üretilen yiyecekleri tüketmek ve sigarayı bırakmak koruyucu yöntemlerdir.

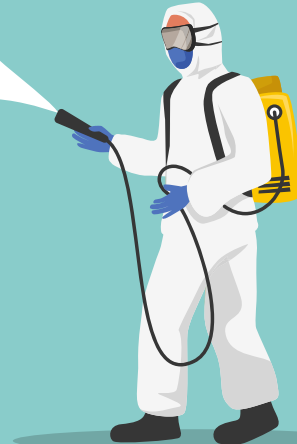
Spor yapmak

Spor ve egzersizler vücut direncimizi arttıran ve var olan vücut gerginliğini rahatlatmaya yardımcı faktörlerdendir. Bunu gerçekleştirmek için dışarıya çıkmaya da gerek yoktur. Evimizde kolayca yapabileceğimiz ısınma ve metabolizma hızlandırıcı egzersizleri gerçekleştirebilir bunları sağlayan programları telefonlarımıza indirebiliriz.

Evde kaliteli zaman geçirmek

Evde geçirilen sürenin kaliteli geçirilmesi ve bunun bir tatil vakti olduğunu düşünmekten ziyade sağlıklı değerlendirilmesi gereken bir zaman dilimi olduğu düşünülmelidir. Hastalık sebebiyle eve kapanmışlık hissi psikolojimizi olumsuz etkileyeceği için, bunu uzun süredir ihmal ettiğimiz bazı işleri yapma konusunda bir fırsat olarak görmeye çalışmalıdır.

*Her şeye rağmen
kaygı seviyesi
kontrol edilemiyor
ise yapmanızı
tavsiye edeceğimiz
şeyler var.*

- Kaygı seviyesini kontrol edebilmeniz için gevşeme ve kontrollü nefes egzersizlerini uygulamak yararlı olacaktır. Kademeli gevşeme egzersizinde amaç kişinin rahatlamasını sağlamak ve stresi azaltmaktır. Bu nedenle rahat kıyafetler giyilip rahat bir zemine uzanılır. Fonda rahatlatıcı bir müzik olabilir. Zihinsel canlandırma yapılıp güven veren, sevilen bir mekanda oluş hayal edilebilir. Birkaç dakika boyunca derin

nefes alınarak gevşeme sağlanır sonra sırasıyla ayaklardan başlayarak, sağ sol baldır, kalça, karın, göğüs, sırt bölgesi, sağ sol el, boyun ve omuzlar son olarak ise yüz kasları sırayla yavaşça kasılır, 5-10 saniye beklenir sonra yine yavaşça gevşeme sağlanır. Tekrar derin bir nefes alınır ve bu şekilde tüm kas grupları sırayla kasılıp gevşetilir.

- Kontrollü nefes alma egzersizi ise, doğru yapıldığında kişiye pek çok fayda sağlamaktadır. Öncelikle kan basıncını kontrol altına alır, rahatlatma sağlar, sakinleştirir ve uykuyu kaliteli hale getirir. Sindirimimizi kolaylaştırır ve fiziksel rahatlatma sağlar. Ruhsal anlamda da kişiye dinginlik verir ve stresi azaltır. Bu nedenle doğru nefes alıp verildiğinde kişilerde kaygıda azalma görülecektir. Doğru nefes teknikleri birden fazladır ama ortak nokta diyaframın harekete geçirilmesi ve genellikle ağız ya-

rine burundan nefes alınmasıdır. Bir örnek verilecek ise, burundan 3 saniye boyunca derince nefes çekerek karnımızı içe çeker ve diyaframı çalıştırmak suretiyle 3 saniye boyunca çekilen nefesi içimizde tutarız ve sonrasında nefesi 3 saniyede yavaşça ve ağızdan dışarıya bırakarak sağlıklı bir nefes almış oluruz. Bu seti birkaç kez tekrarladığında kişide ciddi bir rahatlatma ve gevşeme gözlemlenecektir.

- Sürekli felaket senaryoları üretip riski olduğundan daha fazlaymış gibi düşünmek ve tekrar tekrar benzer görüntüleri, bilgileri düşünmek, okumak ruh sağlığına zarar verecektir. Bu nedenle, kendinizi kötü ve korkulu hissettiğinizde, kontrolün elden gittiğini düşündüğünüzde daha fazla kontrol edebildiğiniz yanlarınıza, güçlü yönlerinize odaklanın. Üretkenliğinizi, hayal gücünüzü, bilek gücünüzü devreye sokun ve duygu kontrolünü sağlamaya çalışın. Kaygıyı ve stresi arttıran olaylara karşın olası alternatif açıklamalar olup olmadığını kontrol edin ve başka türlü düşünmek mümkün mü kendinize sorun. Kanıtlarla ve karşı kanıtlarla yeni, daha sağlıklı düşüncelere ulaşmaya ve bu yeni düşünceleri tekrar etmeye çalışın. Rahatladığınızı, kaygınızın azaldığını göreceksiniz.
- Böylesi kriz durumlarında var olan inanç sistemi ve sosyal ilişkiler ciddi önem taşımaktadır. Özellikle bu durumun bir imtihan olduğu algısı ve tedbirin ciddi önem arz ettiğini kavramak ve ardından tevekkülün gelmesi gerektiğini idrak eden kişiler daha kolay teslimiyet gerçekleştirebilmekte ve gönül rahatlığı yaşayabilmektedirler. Öngörülemeyen şeylere ve geleceğe karşı belirsizliğe tolerans geliştirmek kişinin kaygısını azaltmada önemli bir rol oynar. Bu bağlamda tevekkül olgusu yardımcı bir faktördür.

- Ayrıca fiziksel temassızlık sosyal temassızlık anlamına gelmemektedir. İnanç sisteminin yanı sıra sosyal destekte kişileri kaygıdan koruyan bir faktördür. Sevdiklerinizle konuşmak, muhabbet etmek, teknolojik cihazlar aracılığıyla görüşmek ve keyifli vakit geçirmek hala mümkün.

- Tüm bu koruyucu ve baş edici yöntemlere rağmen hala kaygınızı yönetemediğinizi düşünüyorsanız hızlı bir şekilde ruh sağlığı alanında uzman kişilerden destek almalı ve yardım talep etmelisiniz. Şu zorlu süreçte kaygı bozukluğu ve çeşitli pek çok rahatsızlığı çözmek adına psikologların çoğu online terapi hizmeti vermekte ve yardıma ihtiyacı olduğunu düşünen kişilerle iletişim kurabilmektedir.

- Unutmayalım ki, bu bir süreç ve geçecek. Her zorlu süreçte bireyler kaygı, korku, endişe gibi duygular deneyimleyebilir. Önemli olan bu duyguların yaşanmaması değil aşırı ve uyumsuz olmamaları gerektiğidir. Yoğun ve sürekli kaygı kişinin psikolojik ve fiziksel bütünlüğüne zarar verebilmekte, başka rahatsızlıklara neden olabilmektedir. O nedenle travmatik olayların ardından olayı anlamlandırma ve sağlıklı bir şekilde sağaltımının yapılması çok önemlidir. Çeşitli rahatlatma, gevşeme egzersizleri, bilişsel yeniden yapılandırma, sosyalleşme, spor ve sanat oldukça destekleyici sağaltım metotlarıdır. Evet bu bir süreç, geçecek ve geçtiği zaman tüm bu yaşadıklarımız artı ve eksileriyle birer tecrübe olarak hafızalarımızda yerini alacak. İyi tecrübeler biriktirmek, bu zorluktan güçlenerek çıkmak için bizlerin payına düşen, gerekli tedbirleri almak, bedeni ve ruhu beslemek, en sonunda ise bu sürecin nihayete ermesini beklemektir.

*Analizin ilk yayımlandığı insamer.com adresinde yer alan versiyonundan kısaltılarak alındı.

Sizi bekliyorlar...

Sizin desteğinizle dünyanın dört bir yanında inşa ettiğimiz kalıcı eserler, başta yetimler olmak üzere birçok ihtiyaç sahibinin umudu oldu. Afrika'dan Asya'ya, Balkanlar'dan Ortadoğu'ya kadar birçok bölgede kurulan camiler, okullar, su kuyuları, yetimhaneler, eğitim, kültür ve sağlık merkezleri milyonlarca insana daha iyi bir yaşam sundu. Sizin sayenizde binlerce ihtiyaç sahibi sıcak bir yatakta uyudu, okuma yazma öğrendi, rahatça ibadet edebildi ve sağlık hizmeti alabildi.

Şimdi daha fazla ihtiyaç sahibine hizmet sunacak kalıcı eserler tamamlanmak için sizi bekliyor.

Hayat bulmayı bekleyen projeler

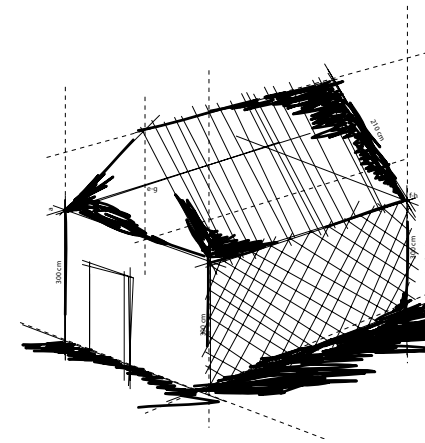
1

Üsküp Gençlik Merkezi

Üsküp, Kuzey Makedonya'nın başkenti ve en büyük şehri. Ülkenin genelinde olduğu gibi Üsküp'te de Müslümanlar azınlıkta. Ülkenin yüzde 63'ünü Hristiyanlar, yüzde 35'ini ise Müslümanlar oluşturuyor. Üsküp, aynı zamanda, ülkenin üniversite şehri olarak biliniyor. Ülkedeki üniversite öğrencilerinin yüzde 80'i Üsküp'te eğitim görüyor.

Müslümanlar azınlık ve sosyal statü olarak avantajsız konumda oldukları için bazı hizmetlerden mahrum kalıyorlar. Bu hizmetlerin başında eğitim geliyor. Maddi yetersizlikten dolayı eğitim alamayan gençler diğer Avrupa ülkelerine göç etmek zorunda kalıyor. Vakfımızın, Üsküp'te okuyan üniversite ve lise öğrencilerinin güvenle kalabilecekleri ve sosyalleşebilecekleri bir gençlik merkezi inşa etme çalışmaları devam ediyor. Gençlik merkezi tamamlandığında burada onlarca öğrenci barınacak ve yüzlerce öğrenci sosyalleşecek, arkadaş olacak. Bununla birlikte, eğitimlerine daha rahat ve maddi kaygıları olmadan devam edebilecekler.

Gelin, Üsküp'te inşa etmeye başladığımız gençlik merkezini hep birlikte tamamlayalım. Öğrenciler maddi kaygıları olmadan eğitimlerine kolayca devam edebilsin.

Nasıl destek olabilirim?

ihh.org.tr 'den online bağış
0212 631 21 21 'i arayarak
EFT/Havale yoluyla açıklama
kısına proje kodu olan
11893 yazarak bağışta
bulunabilirsiniz.

Tüm çalışmalarımız için banka bağış hesaplarımız:

Ziraat Bankası:	TR66 0001 0004 8802 1249 9450 07	Türkiye Finans:	TR24 0020 6000 0400 3279 3000 01
Ziraat Katılım:	TR94 0020 9000 0000 2121 0000 02	Vakıfbank:	TR29 0001 5001 5800 7266 5775 89
Halkbank:	TR43 0001 2009 7540 0012 0100 80	Kuveyt Türk:	TR50 0020 5000 0009 9999 9000 01
Albaraka Türk:	TR16 0020 3000 0028 7839 0000 09	PTT Bank:	160 54 51

*Çalıştığımız tüm banka şubelerinden kurumsal tahsilat ekranları ile havale masrafı olmadan bağış yapabilirsiniz.

Hayat bulmayı bekleyen projeler

2

Azerbaycan Sağlık Ocağı

Azerbaycan'ın kuzeyinde yer alan Gebele ilinin Büyük Emili köyünde 1.500 kişi yaşıyor. Bu sayı civar yerleşim yerleri de eklendiğinde 5 bine kadar çıkıyor.

Ancak buradaki Müslümanlar dağlık bir bölgede yaşadığı için sağlık hizmetlerine yeteri kadar ulaşamıyor. Mevcut bulunan sağlık ocağı ise yetersiz ve eski. Bu eksikliği gidermek için bir sağlık ocağı inşa etmeğe karar verdik. Yapımına başladığımız projenin desteğinize ihtiyacı var. Sağlık ocağı tamamlanırsa bölgede yaşayan 5 bin kişi sağlık hizmetlerine daha kolay ulaşabildikleri gibi daha hijyenik bir ortama da sahip olacaklar.

Gelin hep birlikte Azerbaycanlı kardeşlerimize bir sağlık ocağı inşa edelim. Hem kolay ulaşılabilir, hem de hijyenik bir sağlık ocağına sahip olsunlar.

Nasıl destek olabilirim?

ihh.org.tr 'den online bağış
0212 631 21 21 'i arayarak
EFT/Havale yoluyla açıklama
kısımına proje kodu olan
11046 yazarak bağışta
bulunabilirsiniz.

Tüm çalışmalarımız için banka bağış hesaplarımız:

Ziraat Bankası:	TR66 0001 0004 8802 1249 9450 07	Türkiye Finans:	TR24 0020 6000 0400 3279 3000 01
Ziraat Katılım:	TR94 0020 9000 0000 2121 0000 02	Vakıfbank:	TR29 0001 5001 5800 7266 5775 89
Halkbank:	TR43 0001 2009 7540 0012 0100 80	Kuveyt Türk:	TR50 0020 5000 0009 9999 9000 01
Albaraka Türk:	TR16 0020 3000 0028 7839 0000 09	PTT Bank:	160 54 51

*Çalıştığımız tüm banka şubelerinden kurumsal tahsilat ekranları ile havale masrafı olmadan bağış yapabilirsiniz.

Hayat bulmayı bekleyen projeler

3

İyiliğin Temelini Atalım

Patani'de hafızlık yapmak isteyen 8 öğrenci var. Ancak düzenli eğitim alırken yatılı kalabilecekleri bir kursları olmadığı için hafızlık yapamıyorlar.

8 hafıza birlikte yardım edebiliriz. Biz, iki katlı bir kurs tasarladık. Kursun üst katında dört oda olacak ve her odada iki öğrenci kalabilecek. Alt katında ise Kuran ezberi yapıp birlikte ibadet edebilecekler. Öğrenciler gün boyu düzenli eğitim alacağı için ezber yapmaları kolaylaşacak. Hafızlık eğitimlerini iki yılda tamamlayıp mezun olacaklar ve yerlerine yeni öğrenciler gelecek. Böylece, uzun yıllar boyunca devam edecek bir iyiliğin temelini birlikte atmış olacağız.

Destek olun, hafızlara düzenli eğitim alabilecekleri ve yatılı kalabilecekleri bir yer ayarlayalım. Hem derslerini kolayca çalışsınlar, hem de güvende olsunlar.

Nasıl destek olabilirim?

ihh.org.tr 'den online bağış
0212 631 21 21 'i arayarak
EFT/Havale yoluyla açıklama
kısımına proje kodu olan
12062 yazarak bağışta
bulunabilirsiniz.

Tüm çalışmalarımız için banka bağış hesaplarımız:

Ziraat Bankası:	TR66 0001 0004 8802 1249 9450 07	Türkiye Finans:	TR24 0020 6000 0400 3279 3000 01
Ziraat Katılım:	TR94 0020 9000 0000 2121 0000 02	Vakıfbank:	TR29 0001 5001 5800 7266 5775 89
Halkbank:	TR43 0001 2009 7540 0012 0100 80	Kuveyt Türk:	TR50 0020 5000 0009 9999 9000 01
Albaraka Türk:	TR16 0020 3000 0028 7839 0000 09	PTT Bank:	160 54 51

*Çalıştığımız tüm banka şubelerinden kurumsal tahsilat ekranları ile havale masrafı olmadan bağış yapabilirsiniz.

İNSAMER RAPORLARI

İslam Dünyasında İnsani Durum

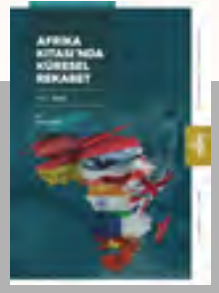
Kadriye Sınmaz

RAPOR

Dünya nüfusunun dörtte birini oluşturan İslam dünyasında birbirinden çok farklı coğrafi koşullar, siyasi yapılar ve ekonomik kalkınmışlık düzeyleri söz konusu. Her bir İslam ülkesindeki insani durum, yukarıdaki koşulların yanı sıra sömürgecilik mirası, Batı'ya olan bağımlılık düzeyi, eğitim seviyesi ve kalitesi, doğal afet riski, siyasi istikrarsızlığa yatkınlık gibi birçok unsura bağlı olarak şekilleniyor.

Mevcut insani durumu ortaya koyan genel koşulların yanı sıra bir de bunları ağırlaştıran ama kolaylıkla ayırt edilemeyen potansiyel unsurlar söz konusu. Bu yönüyle bazı ülkelerin insani altyapılarının oluşumunda belirgin rol oynamış olan sömürge mirası ve bugün var olan dışa bağımlılık ilişkileri de dikkat çekici. Geleneksel sömürgecilik "böl, parçala ve yut" şeklinde özetlenebilecek askerî müdahaleyi öngören bir politikayı benimserken, yeni sömürgecilik "ihtilaf yarat ve sömür" şeklinde görünmezlik, meşruluk ve karşı tepkiyi önleme temelleri üzerine kurulmuş bir politikayı benimsiyor. Bu yeni yaklaşım, var olan sorunları büyüten ve kronikleştiren bir etki yaratıyor.

Afrika Kıtasında Küresel Rekabet

Serhat Orakçı

RAPOR

Afrika kıtası devletleri son yıllarda dış ilişkiler ve dış yatırımlar bağlamında oldukça hızlı bir çeşitlenmeyi tecrübe ediyor. Çok sayıda aktörün Afrika'ya ayak basmasıyla kendini gösteren bu durum, kuşkusuz kompleks bir ilişkiler ağı ortaya çıkartmakta. 19 ve 20. yüzyıllarda sınırlı sayıda aktörün etkileşim hâlinde olduğu kıta, 21. yüzyılın başlarından itibaren karmaşık bir ilişkiler ağı içine girmiş bulunmakta. Bugün Hindistan, Brezilya, İsrail, İran, Türkiye, Japonya, Güney Kore, Tayvan, Malezya, Endonezya, Körfez'deki Arap ülkeleri gibi aktörlerin nüfuz ve dostluk alanları elde etmeye çalıştığı Afrika kıtasında ABD, Çin, Rusya ve Avrupa Birliği (AB) ülkelerinin dâhil olduğu global bir rekabet de eskiden beri varlığını sürdürmektedir. Bütün bu görünüm bağlamında Afrika kıtasının dış aktörler arasında her geçen gün biraz daha artan bir rekabete sahne olduğunu tespit ediyor ve bu yeni durumun bir analizini yapıyoruz.

YERYÜZÜNÜN KUTLU EMANETLERİ Sevginizle Büyüyor

İslam İşbirliği Teşkilatı, her yıl Ramazan ayının 15. gününü İslam aleminde Dünya Yetimler Günü olarak ilan etmiştir.

YETİM YAZ 3072'YE
GÖNDER 5₺ BAĞIŞLA

ŞİMDİ DAYANIŞMA VAKTİ HEP BİRLİKTE RAMAZAN

Zekâtlarımız ve yardımlarımız hepimize umut olsun.

27te **FİTRE** yaz
4072 'ye gönder

**ZEKAT
BAĞIŞI**
ihh.org.tr

İHH
İNSANİ YARDIM VAKFI

0212 631 21 21

